

VII.

Nivoj so pajbe lovili,
nabivnega ne olobili,
le mene so vlovili,
jer mladoj micki olobili.

Premocno so me zvezali,
no v Ormož ml. odegnali,
na kola mi naložili,
no v Maribor me odprelali.

Počakaj da me forman mlad,
tobelj grč moj lubi brat,
todelj grč moj lubi brat,
kaj bi z menoj pregončaral.

Jas mam mu reči povodati
ov lube moje carlane,
naj da pride ona sej,
kaj mi poda mozele vode.

Kaj mi poda mozele vode,
da mi razhladi srce -
kaj mi razhladi srce,
ki niktas vič zdravo ne.

Tri leta wa se lubile,
kaj je nisce drugi na to ne zna,
nakrog no blivica Marija,
no tota drobna vtricica -

No tota drobna vtricica,
ki je nad nama letala -
ki je nad nama letala,
nama hladno geneo delala,

19
Z koli so nas izdvali
no včerajšnji sporocili,
vsem nam jelele ^{nam} to oblec
no oblekli ~~sodačkega~~.

Vsem ~~nam~~ elele ~~iz~~ oblec,
no oblekli ~~sodačkega~~,
velko rablo prepratili,
črno pürbo v roki dali.

35

3

Ms. 481.

~~VII. 2.~~

Novačka

1832.

53

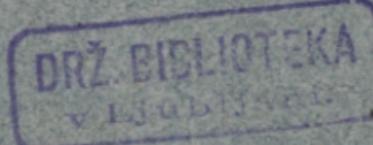
Kaj n' je amila? naš velični cesar,
 za pet regimenter je fantov zibrat.
 vec lepe, vec flutne, on mlade fante
 oh kaj bom zapela ja v bogu dekli.

Bom pimkele pobrala no pojdem s tobó;
 boj videl moj lubi va živela lepo,
 znam čas, znam črekast, znam prati lepo
 boj videl moj lubi va živela lepo. —

Ostani, moja luba, si raješ doma,
 pes krajinarov lehko brez lebe si zda:
 dva bomaj za raješka no dva za občid,
 no eden falil da vnučje ře ne.

Lubljaní na placi že glida stoji,
 a j tam se moj lubi mojihati vuči. —
 Oh Žmencanso dekli mo mojo vreci,
 da nemrem pozabit nikdar več na te.

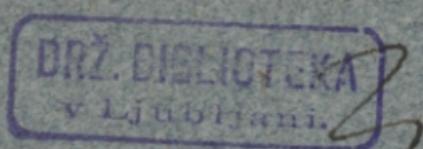
Koroške dekleta so lehko lepo,
 mojo kratke rokavce no bele roki
 mojo kratke rokavce no bele roki,
 ko cuncem pravine že v senca bize.

102.

Ms. 481.

1. Fluči glas nam a Gradač grč,
šalostno je moja srca:
Kaj u je veliki cesar amila,
vre fantiče je podpisā.
2. Nai je vbožec ali bogat
Vsakim more bili soldati.
3. Vise holmani prantarići
hujši so kakli hujšici.
- Lepe fante so v žouči dali,
ki so naj bolji flutni bili...
4. Kri smo fantje prav uceli,
nove pravke smo perejeli:
- Pukke lepe rojance
so so lubice fantoske ...
5. Lubica na pragu je stala,
prav nemilo se jokala.
- Joč joč joč no joč!
meni nede acc nazaj:
6. Sablics bom u nabranca,
nad Francuzom u člana:
Če premaga bom cremo,
priča žim nazaj domo ...
7. Idaj pru pimo bratci, vince,
dokic mamo če putice.
Ali den no ale noc,
bodi nam Jeroč na pomoc.

103.

Meni pa je ceglie prica -
ceglie jaks žalosten,
ceglie pa mi tako pravi,
kaj bom mogel v Ormož it.

Bogom, oča, bogom, moši,
jar vas morene zapustiti -
jar vas morem zapustiti
no k ragamenti iti.

Bogom ~~častni~~. bogom, eubre
jar vas morem zapustiti -
jar vas morem zapustiti
no mara eluzit iti.

Delaj, delaj, lubo, pničic
mojih rajzih žalostnoj! —
Kak bi ti ga ja delala,
nemrem ga od žalosti.

Jar piam le ga napravila
z rožmarina zelenega -
z rožmarina zelenega,
fajdelna rdečega.

Z biloj viloj ga povila,
prantelin prevezula,
lebi ga za klobuk dhalo,
da bo k ragimenti it.

Tebc bodo vstavale

Lublanske von ~~tedičankes~~ onfrave:
ki pa mai li svojo lubo,
da tak lepi pničic mai? —

Ne na Nemškom ne na Krajinskem
al na malen Stajarcu.

V. A. Novacka.

~~X~~ Zlupa vsetla zorjica,
tem z brega vlokega:
To je ne nicensa zorjica,
al to je moja lubica;

Z enoj rokoj obinjala
z drugoj me prejimala,
več noč ji slovo jemala
no mi na roki zapsala.

Naj oča ma konjiča dva,
ednega bo meni da,
kaj bom uga kerma ja,
no v Lublanco odjaha.

~~I. Dela. zanj~~ prilieck
~~z rozmarna zelenega -~~
II. z rozmarna zelenega,
z pajdelna erdecega.

Linba na pragi stajala
namilo u mi jokala;
Ne jocu, moja lubica,
a ravno ti oddidem ja.

~~Uku~~ Lublanske jorfrave
meni do' spustale;
Gle pa tujo lubo moj,
da tak lepi junise mar. —

Ne jocu ne, moja lubica,
raj nazaj bom prijaka —
raj bom nazaj prijaka
zem Françoza oblav. 135.

Zhaga she

VIII.6

Mr. 481.

6

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani

Novacka.

58

Stoji mi gora visoka
pod goroj pole široko:
po poli vojka gré-
oj vojka Draysocka.

Na vodi pa moj lubi gré,
sam Jezos mnje imé:
Putilc na tak svetli má-
pak je kol zvezda jiherna.

3

138.

Nem je vahlo slavijo.

K lubici ili branijo:

Prestla je noč jaz lehko grem,
temna je noč brez skobi grem.

Dobr ves moja lubica,

~~te žalidam zdravje našo
te življam zdravje našo~~

Pris sun k Tebi nicosko noč,

da bom odriža zutra proč.

Zutram od Tebe ilovo vzea,
te pa bom daleč odriža.

Stotega kraja v drugi kraj;
ka mene neve več nazaj:

Oj z Bogom z Bogom, oča malibki
ina moj oča prelubljeni!

Jaz vaj z day morem zapustil
ino cesara služit si.

Oj z Bogom z Bogom, sibrabrat,
mortska je oči neroči vidiši -
Mortska je oči nemu vidiši;
ino cesara služit si.

Oj z Bogom z Bogom, lubica,
mortska je netjiva več vidiša -
Mortska je neva več vidiša,
netj oči lubicni zgočavalca.

60

Oj z Rogom z Rogom web. Lorenc
pri Tebi sem ba' krščenij -
Pri Tebi sem ba' krščem,
ali pa ním pokopani.

Jaz pa si bom pokopam
na lepem joli Turovem.

3

144.

~~X~~ Pa kaj to more biki,
kaj gradi nemocni jaz,
kaj telko u' pravidim
pravdelke strahote!?

Glej to je velka zvezda
mali sain od nje stoji,
tam pa je mala zvezda,
velki sain od nje stoji.

O po druga ne pomeni
hak straino velki boj,
kam ili do' vti pobjiti,
no cu ocladem jar.

O z bogom, oca, mati,
vas morem zapustiti -
vas morem zapustiti,
cerara sluziti il.

O z bogom, setne, brate,
vas morem zapustiti -
vas morem zapustiti,
cerara sluziti il.

Pa lepa crna punika,
bo moja lubica;
ta lepa sveta sabla
bo moja brambica.

63

Ki bude mene branila
po noči no po dne,
ki bo me ona branila,
no bo se mi ~~šmeh~~^{šmenka}.

3

164.

—

VII. 9.

9 Novačka.

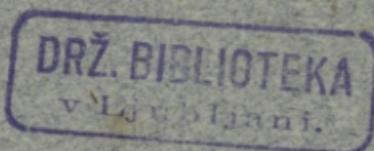
64

(Komar)

~~af~~ Kera gnúška lepčá bojša je,
kera luba lepčá, hujša je.

Šanke, molte Boga prajbici,
kaj vam bogatle bojšo weča da,
kaj neke boja vidli ne vojske,
neki te dežele Trajnoske?

170.

Ms. 481.

VII. 10.

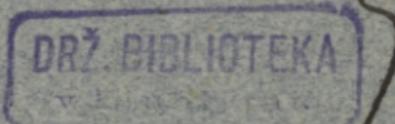
10 Novinka.

Kaj u je smila naš svetih cesar,
za pet regimenter je fantov zebra;
Kemi to lepē no maljū lidje,
zapiestis morejo lubce svoje.
In bogo ja dekle, no kaj bom ex jaz?
To bom klajdro grobraha no pojsem taba,
Po dobro si znas da tam nč ne valas.

Znam štrekat, znam presti, znam iwal
To dobro li znas, da vse belo li malo,
V Grada na placi na vrsti stojim,
v tej vrsti stojim, da u moždrat vicim.

V Grada na placi ena baba sedi,
ta baba veli, da lubezni ga nč.
Lubezem je bila, lubezem u bo,
da tebe no mene na svetine bo.

172.

Ms. 481.

- VIII. 11. 3 Le vecino ostante, pribari mi uvi.
 K. mo dostikrat vkljuc veseli bili.
- 4 Da ponete na pole, na vinske gore,
 Tam bole veseli, ne zable ha mir.
- 5 Vlaj uvi emo bili; vrvelo je ble,
 Vrvelo smo ce lüblji v to zetvo, komjo.
6. Strahota me išči, strahota me mä,
 Da nene je išči trocenlarski glas.

~~✓~~ III

B Novacka

1. Rajutno cem zacieli zo bojo valjo.
 Da morem ja vseti do svojih slov.
2. Ljubi oca no mati ne joste za me,
 Ce emorec me ce klate, mi najde geite.
3. Le vecino ostante išel sed

df.

Nad vodu zlet
 Nad vodom
 Zayledne zlet
 Nad vodu

Aj mili druz
 Moj Druz
 Da la ka spu
 Aj mili

Poe drave nijdar,
Vse miki sun oida
Svoje lube nijdar.

Moja luba je omčila
Sam bog njo je čeza
O niči ne verje
Kak sun ja kaj vereva.

Po placi sun hoda
Sem cijeca kro,
Sem v žepke deva,
No. nikkam dava.

En kranjček je prisla,
Po herblji me vdā,
Sam bog jemi lunaj,
Saj dobit mi je da.

Za en krajcas prajira,
Za en krajcas linje,
En cijele bom prisla
Na mursko pole.

Gi lipo je apo,
To mursko pole,
Tam si mam eno giba,
Eno zauber deckle.

Pismo de dobila
Smejala se bo,
To pismo ide boala,
Jokala se bo.

uf. VI

R

Novačka

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.(Prekmurska)
(t. Ferenc Novak)

~~ol~~ Dnes je eden tak^o dan
zda um ža soldaku dan:

Prišlo je prišli stoje junaki
soldali so bili iščiščeni
Plinke dobi dejavojo,
meni etak pravijo:

| Pa bo se mikao? Vejam de se li ščika
soldacki stan. | p. |

Plinke gori jemlejo
mukle dale spomolajo-

| Tika do Lüblane pred kapitana
Casarskoga. | f. |

Kapitan pa ton uči!

Pa smo domi sanj lici!

| Kaj se ščimati pred nježerali
Casarskimi. | f. |

45

Najgoras vünej sloji
woj decke) on gledi:
Oni so lepi ino so mladi.
To jani decki.

Tote odem az nücaos
gda pred Franca bon klucao:
Vlakom dajte slate ostroglo
gor na čizme.

Videte decki ſe moji
projekti včeni zduj k boji;
az vami obladem ito pobijem
Franca orsag.

Poroblenje vaic bon
moga otika de celou.

Ci te mi verni tak vojuvali
za cesara.

Cesar nam lepon plati;
woj dare razdeli:
eden de majus, drugi kapitan
regimenta.

Ci te vijnece zelam
negli vaski si k ženi:
Te do vcelici kaj ste verhi
Z boja potili:

VII. 13.

13 Novacka. 46

~~U~~
af. Iblana Iblana,
o lepi se godi!
okol in okoli
armada leži.

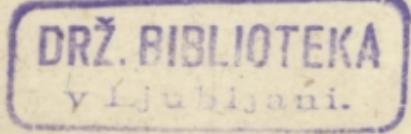
S' lepi so mladi plavi
z Horvaške zemlje,
so v službi cesarja,
ki nad Francozom gre.

Francoz jim je pisao:
Se jih nič ne bohi,
ij Iblani na grad
prepravljajo gosti.

Iblani na grad
prepravljajo gosti -
te štuke in bombe
in druge deči.

Bojo bombe letele
z pod Smarne gore,
se bojo žokale
Iblanske gospé.

Preljuba mati boja
od Smarne gore,
si meni pomagaj
z te straine vojske.

Ms. 481.

3 Rastek

VII. 14.

14

Leygoda)

Novacke.

Necor je snečen večer,
oujtro pa bo lepi dan.

Šlošč sum pličke pet,
fantici hruškati.

Fantici hruškojo,
srce je žalostno.

Jodrij en fantici gre,
ocnda na vojno gre.

Zdaj mo na vojno idli
tam nam je gorična eml.

Krugla ga doleti,
fantici nastrom leži.

Mimo Marija gre,
klicū ga ga ime:

Slam-da fantici moj,
pojma za Jesočom.

Slako lej zori slab,
da sem jako bolen.

Marija slavko ime,
proni Proga za me.

DRŽ. BIBLIOTEKA

3

32

Ms. 481.

~~X~~ Čim pa je tisti den
kaj em ja k soldakom dan:
Prišli so prišli
žirje romeni.
soldaci so bli.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

Piske dol devljo
mene tak pracijajo:
Kaj bos u muka,
saj ce si ţika.
soldacki stan.

Piske gospimljio
mene proe ženijo
gos k Lubljanu
proti kapetanu
soldackemu.

Kapetan na placi stoji
mlade in fante gledi:
Pajbje so lepi!
pajbji so mladi
in fani ludje.

Kapetan mu tak veli,
Prog dej dobi takih uj;
kaj bi u ţimali
proti negelari
ceraskeni. - 313

Swońoj pierw:

Sluniecko goszazj
panunka wychazj.

Stała nam sie nowina
pani pana zabilo. Waław'z Ruz
Ka-503.

VII. 16.

16

Nooacka .

(Roman.)

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

En fankio bo makura
z deželi Rajarske.

Dajte da mi črno linto,
drobno pero, bel papir!

Kak bo li fankio pir,
da li teče vroča kri?

Vaj mi leč, ē mi teče
moja lepa vroča kri:

Ja morem ic doošpirati
mojoj dragoj ljubici,

3

17

33

VII. 17.

M

Novačka.

76

Kaj pa soldati fali?
soldati pa nč su fali:
po placi žprancera,
na micki štondere.
no cesar mu colingo da.

Ali v bogi je ~~kmedicki~~ ^{povoznik} dan;
celi ljeden je v rabotu dan;
raboto doslužuje,
n'žito kupuje,
v roboto je v kazko zgnan.

Ali v zimi je v bogi soldat,
celo vuro na vahli ma stat:
v poske ga pete
srce mu tropice,
al venda le more prestal.

Nadlaikom je lepo dekli,
kaj ponoga da nemara za
Ja nesem s tega kraja,
ja nsem ste fare,
al ja sem s Peloua doma.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 4181.

251.

3

VII. 18.

Novačka.

75

~~18~~
P'zalost' sem se rodoš,
na ti nevoljni svet,
te učinkoš' sem se očaka
za dve no dvajški let.

Ali meni je cegelc prisâ
od grajšine Brmoške,
da mu k istelini pozvani
mi mladi vri pajoje.

Oni no dvajški se nas pelalo
v to mesto Marboško,
trinajst nas je ostalo,
ovi pa so si domo.

Kelkokrat sem si zahurška,
da sem v belem gradu bio,
kelkokrat sem se razjave,
da sem jâ ~~zdom~~ ^{z domom} ~~bi~~ ^{bi}.

Da sem mogož domi ili
nem vido te steže,
da so meni moji oči
oblevale ~~gronje~~ ^{rože}.

Poperen sem si spuro
s označimi očmi,
da meni mojo srce
nezmerno zlo boli.

DRŽ. BIBLIOTEKA
VLADIMIR

3

257.

Ms. 481.

VII. 19.

Novacka (Vojnička)

Premočno je gromilo,
pistračno se ji bliskalo,
al mene so slovili:
jer enoj mladoj otticiki.

Premočno es me avzali,
no daleč me odzghali
v Pranek v Pranek v en beli grad
pred k mladega frbollara.

Frballar na ~~prav~~^{linje} stopijo
v dvorici fante gledajo:
Lep je lep ~~pričaj~~, lep, no
Z njega bo le en farij ^{mlaj} soldat!

Premočno es me zvezali,
na kolah me odpelali
v Maribrog v Maribrog v Lelij grad
pred ~~mladega~~ holmama.

Holman se po ganjki učijo,
namilo fante gledajo:
Lep je lep, prelep no mlad,
Z njega bo lep en farij soldat!

Noj pravi grant es mi slkli,
soldačkega mi oblekli,
čono pukom mi doli
k kerov bom na vekli sta?

Jaz pa bom si cejle pirā,
vojoj lubi bom za posla -
ta gor na nemiki kraj.
k lepoj mladoj kelmarci.

74

Kelnarca na pragu stala je,
~~delo~~ drobno pismo brala je:
Opi joje suo prejoi,
socia nebó vec nazaj.

Nikaj nikaj, moja lubica
počakaj īe me. īocika
tri leta že počaj,
te ti prave ūoc nazaj.

3

258.

VII. 20.

20

Novačka.

72

Slučajte kroščani
kaj za glas po sveti grči,
plajbie v pozvanit
in k žalostnim vandranjim.

Prišlo mi je pismo
drobno pisano,
na sto mi ga je poslal.
Lokački Komisar.

Ms. 481.

U porah me je zbolelo,
pa včer je me zduž bolj,
da sem ja dan pravil
kaj in z njimi tam godi.

Vijto ob devetih
morem Biki v Mariborji
per svojo kompanijo
per mlademu hotnemu,

Srečno srečno oča, mati!
jaz vas morem zapiskiti
jaz vas morem zapiskiti
no cesara sluziti.

Srečno, srečno, tuba moja,
jaz te morem zapiskiti
jaz te morem zapiskiti
no cesara sluziti.

ito.

3

11

33.

VII. 21.

N Novacka. 69

Pričaj mi stoj, Ljibljana,
za drago si predana-

Za vse mlade jónake
za vse večle fante-

Za vse večle fante,
za lepe vrany-konjiče:

Konjič je obredjan,
meni prpravjen;

V Ljibljani bom sečera
z Ljibljane bom makšera,

Pačko dja' na ramo
sabjo si prepasa;

Z Ljibljane bom makšeray
sum bog ve' v kero mesto,

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

št. 481.

3

7
32.

1

VII. 22.

94

Novacka.

68

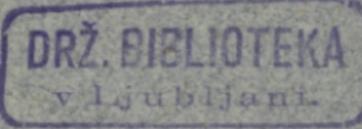
Postuhni guba loti glas
ki ti ga bom poveda' jai:
Vecor necor to zadnjokrat
Bom prisla, guba, k Tebi spat.

Mene pa je vahajo
mi drago gubico zbirajo:
tota crna puskica,
to bo moja gubica.

Tola crna puskica,
to bo moja gubica
ki bo skoz ~~zrač~~ meni ^{hl.}ela,
da bom nad Francoza ^{zr.}la.

Tata cvebla sabbica,
to bo moja Brambica
ki bo meni branila,
dam ^{zr.} Francozom bojuva.

207.

Ms. 481.

VII. 23.

22

Nováčka.

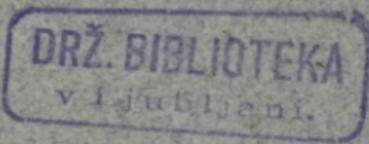
67

~~old~~ Nicoj mi je lep večer,
zutta de venu den;
najbicí ž hruškajo,
srce mi je žalostno.

Odrije pa en pajbič gré,
venda na vojko gré;
zdaž bodo na vojko ilo,
glave do La dali.

Pukice prokajo,
lyubice jokajo;
sabljice bliskajo,
matere vinkajo.

Sabljice bliskajo
glavice ukajo;
najzji le ukajo,
drugaci ne bo.

Ms. 481.

3

199

VII. 24.

~~✓~~ 24 Novacka.

Okaj u mi živoj senjalo⁴¹
ravno glik o polnoci,
kajm mogu v vojski omrež.

Komu pa bom blago zrcia?
Ljubom oči bi ga zrcia:
oča mi že mrtve so.

Komu bom si blago zrcia?
Ljuboj materi bi ga zrcia:
ljuba mati stara so.

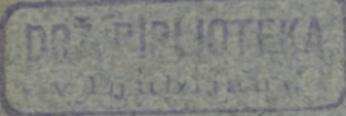
Komu bom si blago zrcia?
Ljubem bratci bi ga zrcia:
lubi bratec ga zapisa bi.

Komu bom si blago zrcia?
Ljuboj astri bi ga zrcia:
resta ga zaboladla bi.

Spoda mi za njega, škoda,
no za mojo lepo glavo,
kaj mi bo razsekana.

Spoda mi za glavo, škoda,
no za mojo belo telo,
kaj mi bo zestrejeno.

Pa naj le bo, naj, če bude,
rog le duri dobro daj -
dobro daj, neberki raj.

Ms. 481.

3

192

VIII.

in the library

Ms. 481.

CD

DRŽ. BIBLIOTEKA

v Ljubljani.

7 lipnja Mitvejska

21 lipnja Legendas

18 lipnja Ballada 37 ab, 38

6 lipnja Vesnička

3 lipnja Romance

2 lipnja Moralica

157

Prep.

Markovska

Ukne mojo sre bali -
bali boli bolelo bo -

Za mojo staro matere
na mojega bogaya oči.

Oča so šli po smrtni vec,
ka jih ne bilo nikol vec;

Mati so se ne vlegnoli
spovedati - smrť je pričela ponijeti

Te škrini tenke blanjice,
to njihova je kisica.

Ta raka drobnega trščica,
to njihova je postela.

Ta kropa tenkega platenca
to njihova je růžica.

No njihovi so sosedje
si drobni mali no črvi.

MS. 481.

292.

Markina liglarika

7

Pričo je primo žr. gradca
Od beliznega so lara;
Pošlala ga je mlada gospa,
Kaj bi ti, oča, v gradec ja?

Oča se hitro opriavo,
no odidev beli gradec;
na gradcem pa sreča
te tri laiki iz Kajora.

Pa hitro si opita nje:
Jel deno se moj sin živi?
Le hitro hitro pašči se,
če ces se napiti živega....

Dobri vecer vam pisem Brog daj!
no tibi kibezniv sin.

Oh Brog Brog tam plati, oča moj,
Deno ste prišli k meni nicoj!

Kaj ste mi oča pernesli,
če bi mi z čim pomagali?
Če bi mi z čim pomagali,
Da mene močno se boli!

Ne sem ti drugo pernesla
Rak to srdečo jabalo....

Utraj je vura bila na pet,
je skrica: "Jer so ti razpet!"
Svojega očeta je k sebi zvā,
ka bi od njih slodoč jemā:
"Prečno ostane, oča moj;
~~Prečne~~ maki brati, sestri, vi!"

"Prečno ostane en lada gospa,
na tudi vi profesori."
Jaz moram vas zdaj zapustiti,
no v črno maksi zemlo it..."

✓ Ključarovcih je rojini,
per svetem Krizji krščeni -
per svetem Krizji krščeni,
✓ Gradi pa zakopani.

M. L.

3

Premisliši da on lije,
v kaknoj nereći človek je.

Gnes vam je ravno sdomi den,
kaj na hram je pradno ogen.

Te je zgorela kira vca,
no ena mlava dekelca.

To pa u tam je zgovilo
ravno na mlavo nedelo -

U toj lepoj faci Margelinkoj,
v toj beloj veri Gorčinckoj.

Dekelca je doma metkala,
nereca je s hizoj lada.

Dekelca ide gor na hram,
da blago bi odnula na etran.

Ogen u visile dol na njø,
onaj je skričala gor v nebo:

O T. Žegos no Marija,
voda mi vija smilena!

Zakaj da to ja dobro znam,
da v totem ognji v moči mam.

Oj, vecno vecno celi vek!
jiz se zdaj morem zapiskit!

Kak je to ona zgucala,
ovtela u je dura locila.

Sara je bila Čestnajst let,
v ognji je ona mogla omret.

Pošte da vi kerstjani zdaj
totoj duri za velki raj.

Totoj duri za velki raj,
sam večni bog nam ga vsem daj!

Ms. 481.

Oprij u mili grešni človek,
kaj u ni prebitis? ^z
Kaj tak svojo bogo dušo
tak dugo žalostis? ^z

Ja um vido rože cveki
v vojoj mladosti,
veter pride zna je stopeli
vse polamati.

Tak je raven zdaj ti človek,
ki premina je
ki u zove Žorž Coetko
z vrha Timona.

Toto mero so platili
mati njigova,
ki ga nemrejo pozabili
zeca svojega.

Nic ne boše vi zlostni,
on u veriti
gor v neberah v svetlem raju
tam pri Ježoju.

Ms. 481.

3 267.

Jelenka Čiglarčina.

Vabnjak?

Neverim, el bi poprivo jar,
al bi se jo ka na ves glas?

Trajčika mrtva leži,
vojo dese v rokah drži.

Dobro utro vsem bog dač!

Ti mlada trajčika bož zday-
ši grčini evet zapustila
v črno zemlo ci postlala.

V nedelo da ji v cikcuila,
ja ji nereča počakala:
Takjako močno je padnola,
kaj cinka ni je umorila.

Bra to bila je žalostna
da je smrtna cila blisiila
za cinka svojega malega.
Kaj si ga vede kostila.

O, ~~veliki~~
~~svetec~~ Jeros' križani,
bodi da nama smileni,
Naj žela vre mojega
Kralj bo cinka malega.

3 O, emel nezgruntana,
zakaj si tak nemilena,
si mater sina malega
dva mlada sveta spravila.

1 Zbogom bochte mati li,
~~mojoca~~, brati, sestre dve,
tetcica no vre rodbina
molde da vi ~~Bragega~~ me doga-

2 Naj vas očlu vsem bog,
no reči dñe vrah nedlog,
da grehov ~~še~~ očiscen
got v svetli raj v nebesa eli.

53

Bla staro dvanaodvajsti let,
pa venec svoj kak lepi včet
skor slabos pamest je zgabila
da mi ji prevec lubila.

K petri naj bo bo' zdaj liden,
posebno pa vsem levcem:
Je lepa mlada kak rožica,
pa deno v mladosti okanjena.

Z 268.

Frerika Blagovitkina

Z

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

VIII. 6.

Mastovačka

Počutjaški osi lide!

Kaj za glas po sveti igre,
Kaj ne moreš načiniti,

mladja ūribara umorila.

Britka moč nesmilena!

Kaj sem očinil krijeva.

Kaj si mene ti umorila
z žuhkim zadom napojila.

Nila sem že dugo živel;
za povestno že skobeli;

Zdaj pa si me počakala,
iho me ob živoč dhal.

Kaj vnam li krek včinila,

Dolžnaš dolžana umorila.

Oti moč nesmilala.

Kaj ci nam ti včinila,

Tomaia Perko ūribara
buila z grada beleza.

Zvečini vremu se je sa
poprat zred pajdari;

Moč pa ga je počakala
v hladnji vodi najnašne.

Pri treh tedenih se je vstopil,
pri doverja pa je najdeni,
Dol pes brod Seržanskem
pod gromom si počiva je.

VIII. 7.

54

Smot.

(?)

Smot pride na dvere klinkat,
močno me za grlo cukat -
močno rde za grlo cukat:
ih u doma, grešnik.

Domaj sem, domaj sem domaj!
al ič nemam s tobou ždaj:
eno malo ič počakaj, ~~ne~~
no se idí v druhý kraj.

Naj ič testament napravim,
no ič blago porocim. —

Le mič ič mi ne zgovarjaj,
le ti hitro z menoj posod.

Malo ič počakaj, malo,
naj ič grehov se spovedem -
naj ič grehov se spovedem,
'no pokora ič včinim.

Včera sem k spovedi hodil,
al spovedačum se nè:
menjše grehe um spovedač,
velke pa um zatajil.

Ok miznoj hrami sem prestopil,
perc um baž vreden nè;
rečno telo um k sebi označ,
kaj um grehe ponočila.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

3 194.

Ms. 481.

✓ Legenda.

Jeros̄ po ogradi' hodi,
 ravno da bi' gostnas bia,
 Motliko na rami nosi,
 ravno da roze bi' cadrā.
 Ni njemi pa ti pride dekla
 mlada dekla hajdoska:

Okaj pa si 'li' Jeros̄ hodis,
 ravno da bi' gostnas bia,
 Motliko na rami nosi,
 ravno da roze bi' cadrā.
 (Hodi da si s menoj dekla,
 mlada dekla hajdoska.)

Počakaj da li' mene Jeros̄
 naj u idem jak domo,
 Nai v bel oblici u ja opravim,
 te kom ſe jar tobez iha.
 Viba j u haj, mlada dekla,
 mlada dekla hajdoska!

Keri oči s menoj ihi
 more čistega srca bili
 More čistega srca bili
 kak so deca majena.

DRŽ. BIBLIOTEKA
V Ljubljani.

Mr. 481.

3

168. 1/2

XIV. 7.

XVIII. knj. 14. 15

VIII. 9

Legenda

7. 2

I I Prova vura te noči.

2 Jezoš je obča kram počeli

3 s vojoj podragoj materjoj

3 s prelubojoj divojoj starajoj.

II Klob ita onega hodila

rože ^{začele} so ~~so~~ rascvetale.

Marija je plela venecik lep.

III Jezoš na glavo devala.

Jezoš je mal ~~je~~ je vel,

in z njim pa im ^{je} ves stop zaden svet.

IV. Jezoš je v sredini v desno stran

krvotku na teci se svetih ran.

Za Jezošom krov pred Jezošom krov.

Jezošova manica imbuje te.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

V.R.

7 Složa ramena droben vrek

Marija je plela venecik lep.

XIV. 7

4. 18 VIII Knj. p. 1314

VIII. 10.

Légenda.

11.

Marija po ūrokom poli gr̄e,
tam mi najde teraci tri,
Kaj so to drevo terali
(~~cim do Jezoša na križ razjaz~~)
na kero bo J. razjungal.

Le delajte le delajte na tenko drobno
kaj bo Jezoš leži manko preto.

Zakaj bi mi delali na tenko drobno
da nam je Jezoš nici rodbinane.

Marija po ūrokom poli gr̄e
ona mi tam najde kovaci tri,
kaj te evkece kovajo
skimi do Jezoš na križ pribijali.

Le delajte le delajte na tenko drobno
kaj de nam Jezoš leži to manko
Zakaj bi mi delali na tenko drobno
da nam je Jezoš nici rodbinane.

Marija po ūrokom poli gr̄e
ona mi najde pajbic tri,
ki mi to ubijejo rizejo
skimi do na Jezoš bivvali.

Le delajte le delajte na tenko drobno
Kaj de nam Jezoš leži manko preto

Dobro gubro teraci trije.
Kaj pa mi vi to delate? —
Mi ne to drevo terame,
kaj do Jezoš na križ bivali.

Zakaj bi mi delali na tunko drobno
da bo nam je Jezus nč rodbina ne.

a Maryja po vročkom polu grč,
ona mi najde tam deklaracij tri;
Ko nam to trnječe splošajo,
Kaj do ž ujim Jeronā ^{koronig} ventali.

Le delajo te la delajo te na tunko drobno
da bo nam Jezus blži manto preko.

Zakaj bi mi delali na tunko drobno
ke in nam Jezus nč rodbinam?

3 V. R.

XIV. 9.

X VIII. Kaj 18-19

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

~~S~~ Legenda.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

G doji, doji polje
o polje sirano,
na Tragi tega polja
je vetrlec zgrajen.

Okol na dekla hod.
o dekla ajduka,
se vse okol ojira
Nebi vidla Jezusa.

Jesus po vetrli hod,
ko dâb'en vetrkar bia,
Otiko pod pajdhom nosi,
ko dâb' rojce radio.

Zar nesm' nibeden vetrkar
ga tuv' rojce sadim.
Te pouteč vose popravljam
V nebesa za ljudi.

Ce pouteč popravljai
V nebesa za ljudi.
Te prosim te moj Jesus,
popravljaj ga za me.

Oster ďe k neba porti,
Taj mora čisti bti,
Ko to čisto oleke,
Ker je včer krišeno.

Marija gre v nebesa,
nas vabi za soboj,
Mi radi z verejäm,
Maria, za tobuj.

3

XIV. I 6

XVIII. Raj. 2-3

Legenda

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Stoji, stoji na ljuščici,
 Pod ljuščicom mrožou studenec:
 U studenca plava ribica,
 Kti ma tri zlatne puhčake.
 Ta prvi puhčak je letaj:
 Kolik je od rojstva božjega.
 Ta drugi puhčak je letaj:
 Kolik od krizenga Jezusa!
 Ta tretji puhčak je letaj:
 Od tega zakona svetlega.
 O zakon zakon! Kak s'li včel.
 Pod tobuj žive 'zolci včel.
 Kjer taj svet zakon prav dörži,
 Taj se v nedesah veseli;
 Kjer pa včel zakon ne dörži,
 Na dnu pekla taj gor.

3. J. Kunkuljevic

VIII.13.

L Legenda.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Marija ide v cerkev -
v cerkev žegnano,
tam pa n i poklekne
med može zakonske.

Mojje so momrali:
Kaj Ti tū med nemi maš,
da nemas poroda -
poroda božjega? -

Marija je počstanola,
namilo se zajokala,
in lepič ji zamolila
te veki roženkrane.

Marija ide v cerkev -
v cerkev žegnano;
tam pa n i poklekne
med žene zakonske.

Zene so momrale:
Kaj li tu mi nemis,
ki nemas poroda
poroda božjega? -

Marija je počstanola,
namilo se zajokala,
in lepič ji zamolila
te veki roženkrane.

Marija v cerkev ide -
v cerkev žegnano,
tam pa n i poklekne
med fante sediene.

// Pantje so momrali;
Kaj si ti med nami mas,
ki ti nemar poroda -
poroda božjega? -

Marija je gor stanola,
namile se zajokala
se lepič je zamolila
ti velki roženkrane.

Marija vasker ide -
v cirkel žegnana
tam pa v poklekne
med diktice ledicne.

Dekleči pa so rekli:
Le ta plju pri nas budi,
no z nami bogata moli
da bog nam sda porod.

3 247,

4 XIV. 23
XVII. knj. 6, 7

VI. 14.

Legenda

12

✓ Sveti sveta gre na božji pot,
na božji pot na više gore.
Marija se odpravla z njoj.
Ne hodi si Marija s menoj,
Neznaš koj mas nad voboj;
Če greši si ^{Marija} s menoj
vzemni plenice ne povoj s voboj.
Do prvega studenca pridejo
Mariji u slrte friske vode.
U Prova vurč te noči
Marija milo zakrči.
U drugi vurč te noči
Marija Jezosa na svet rod.
Treka aura te noči
že angeli piskajo dol z neb.
Mariji neslo žecel zlat,
na velki ostal ga pletajojo
Marijo notes poradijo.
T. boš tu prebivali
na božje grande talale.
T. Daljem voma jom no romars
pa tudi domaćim farmanom

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

Plenice
Z Žerčka Dobščica
in Ološki na Škofiji
u Ajdškom koleru.

lat

XIV. 3

XVIII. Raj, 78

~~VII. 15~~ Legenda 13

~~S~~ Sveti Johana gre na božji pot
na božji pot na svete gore.
Ne žaoči Marija te zmenom
či ideš Marija te zmenom
le vzemim si pleničke
no pravoj s sobom. *Alavnička*

Prvva vura te noč
te nam Marija milo zakrič.
Ta druga vura te noč
te je se Jezus na svet rodil.
Ta tretja vura te noč
te je so nam anjeli z neba čli.
Ta šesta vura te noč
je so nam anjeli o nebo čli.
Pre boži Mariju prehivala
vse božje gnade boži talala
Tini živenskimi oomarom
Jesičini domaćini formom,

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

3 Vlastava Šćuneg
iz Šardista
Rotara Mariborske

XIV. 4

XVIII. knj. 9.

VIII. 16.

9

Legenda.

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

U Belcherini dvori gorn,
lypo se voki,
čoi da ta' pogloj,
kaj boš tam vidia.

Pastirici propevljejo,
rahko držijo,
anjelai molijo,
Boga častijo.

Tam pa ena žena je,
detke povija,
meni se žrdo zdi,
kaj ji oltarija.

Tam pa enec mo

Poleg pa en možek je,
voki to Jožef je,
z bratricoj giblje,
sinetka ziblje.

3

217.

XIV. 5

XVIII. Kraj. 10

VIII. 17

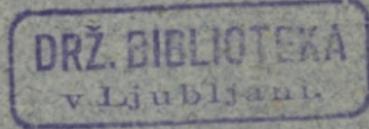
5

Legenda?

(Friderika Meylicová.)

Príši sú prišli
oráči pred zorou;
zorali sú zorali
nožo rožmarin
vraj sú je lepšia
(Marijin sin).

Ms. 481.

247.

XIV. 5

XVIII. knj. II

(Príkomska)

M. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ena vüra ta nouci
druga vüra po nouci
~~Azda je občala
k nam pri~~

Angele lepo pojo,
rožice drobno cveto:

~~Jeroca je občala
k nam pri~~

Sveti Janez po
de k nam

, svojov dragov materjo
i z divicov Marijov
s svojim sinom Jerurom.

Druga vüra ta nouci,
tritja vüra po nouci,
Angele lepo pojo,
rožice drobno cveto:

~~Jeroca je občala
k nam pri~~

, svojov dragov materjo
i z divicov Marijov
s svojim sinom Jerurom.

Pošte toga piva se tritja i četvarta
vra žjak do desete sa vimi slovo
ito posle toga za njimi elje.

Eva Rajhratska ženite,
ranke Slovence iz
Djecećevac na Štrik
maslkom.

XIV. 721-a
XVIII. Knj. 39.

ef 9

XIV. 7 — XVIII. Knj. 13

Stoji stoji pole Široko,
na poli stoji beli grad.
po gradu u vise mladi gospod -
mladi gospod no mlada gospa:
Z belimi rokami u perijuneta
z edecimi vrtami katujska,
no lepo Proga molita,
kaj bi njima Prog en porod da.
Prog pa je njima en porod da -
prelubo ludo Orcole.

Ne se vec mela kak adam let,
snale je že brati ~~fusen~~ ^{doben} let.
Ta njo u je zveda ~~spanjolski~~ Kral -
Spanjolski dežele ~~spanjolski~~ Kral.
Dvakrat njo ji posla v ogledi,
tretjakrat za prejare tam:
Hala hala Orcole!

vzemi me prelepa Orcole!
Hala hala spanjolski kral -
Spanjolski dežele spanjolski kral,
Počakaj si mine že tri dni,
pospelala bom te na razgled.

~~Hala hala~~ ^{hala} mladi klepeci,
moji hitri mladi klepeci!
Prelivajte hitro na misice,
na miso postavite kapice,
dovrhha natocite s vincom.
no hitro postavite stolcice,

Orcole u pela na razgled.

Očola u pele na razglas.

al mimo grada belega.

Hala hala, hlapčič,

prelepi mladci hlapčič:

Nabijajte u pistolice,

no streljajte za Očoloj.

Eden stroli ~~ijo~~^{noto v} ne volo;

druge stoli ~~ijo~~^{noto v} ne volo,

Treći stoli ~~ijo~~^{noto v} nad glave,

štiri pa u njeno trce.

Hala hala ūpanjski kral,

ūpanjske dežele ūpanjski kral!

Ner li gmonog ūpanjivo,

jar bon u odpelata v nebo

v vetro nebo na vekli raj:

Oča nebeški nam ga vrem daj.

VIII. 20.

21/1

Legenda.

O svetoj Barbari.

Stoji stoji čiščoko pole,
po poli teče bistra voda -
bistra voda zelena Sava.

Po njoj plava mala baška,
v baški sedi sveta Barbara.

Njo pa srččajo tri starimozje:

Ljepa u joj naklonijo,
klobucce pozdrignejo:

Pohvalen budi Ježov Kristos!
preluba sveta Barbara!

Kaj u pelas po bistroj vodi -
nobistroj vodi pelagoj Šator
v lepoj piranoj baraci. —

Jar na u pelam v Pokrajno,
gle letom me želajo. —

Jar idij sveta Barbara,
pra se kauri k nam prih;

dov bomo ti želili:

Obredi nas s svetim rečnim tekonom,
na nahrami naš duše
s pravim živim gosponom Ježom,

XVIII. Knj. p. 35, 36.

XIV. 19.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

ols. 481.

744.

Legenda.

Od svete Barbare.

Napis: Vojška vca makšera.

*Stoji stoji pole
lepto no črnočko
na poli pole stoji drevec
lepto no zeleno.* Ms. 481.

*Pod drevcem stoji miza
okrogla no kamena
pri mizi stoji stolček
stolček lep no svilenat.*

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

*Na njem sedi divica
pollepa sveta Barbara;
na mizi ma pred voboj
to sveto rečno telo.*

*Mamo pa je vlegla
steza lepa oglajina;
na steni pa perjače
vojška mladih ljudi.*

*Vsi so se posklonili,
klobučice perzignoli:
Pohvalen bošt jasoi,
prcluba sveta Barbara!*

*Pojdi ti za nami
s tim prečnim svetim telom,
s tim svetim rečnim telom,
grane duse nam obred.*

*Naj odrajah pa perjače,
to mladi vojvodinja,
on ce ne poskloni
klobuka ne perzigne:*

*Raj pa ti tu sedis
prcluba sveta Barbara,
na mizi si deržis
to sveto rečno telo.*

2

Cakej cakej, vajvodinja,
lepi mlađi vajvodinja.
Jaz pa nemi k Tati počela,
daš močno me jelea. —

2 Jan pride k velkoj vojski;
prez Tebe ~~šarko~~ vmejen,
nikaj nikaj Barbara,
posluba sveta Barbara!

1 On pride k velkoj vojski:
vsega so obtreli —
vsega so obtreli —
ne je ga ne vmočili.

On pa pride k velkoj vojski:
vsega so obsekali —
vsega so obsekali —
smerti se mu ne žadali.

Oh! luba sveta Barbara!,
hodi k meni ždejši.
~~I~~ ~~atim~~ svetim rečnim telom
nahrami mi dušo.

3 6
44.

XIV. 18

XVIII. Knj. 33-35

~~Sj.~~
veloj Katarini.

Stoji gora duga -
duga no visoka.

Na gori je zvirina
velja Katarina.

Pod goroj stoji gradec -
prelepi beli gradec.

Po gradecu u reke
lepi mladi kralic;

On si ima hlapce
svoge vornje sluge;

Lugle vorni slugi!

Zgrable mi zvirino -
~~Zgrable moj zvirino~~
Prevo Katarino

Noste jyo vloviti
al je ne stoplili.

Hala hala kralic,
ti naš mladi kralic!

Vlovili smo zvirino
velja Katarino;

Mi smo vlovili
al je ne stoplili;

nemotje stoplili

huda nje vamili:

Kralic pozice pita:

Kata Katarina!

El ces moja biki
al rai na kol iti?

Hala hala kralic,
prelepi mladi kralic.

Rai cem na kol iti;

Rai pa Troja biki.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

Kralic' drogoč pita:

Rata Katarina!

Čes' raij moja biti,
al pa v ogen iti? —

Hala hala kralic',
prelepi mladi kralic'.

Raij cem v ogen iti,
kak pa Twoja biti. —

Kralic' trelic' pita:

Rata Katarina!

Čes' raij moja biti,

al pa v kolo stota biti? —

Hala hala kralic',

prelepi mladi kralic'.

Raij cem v kolo iti,

kak pa Twoja biti. —

Hala hala klapeči,

moji vorni kugji!

ptinje mi zolrino
sveto Katarino.

V kolo mi jo vrtke

no na dravale stole. —

V kolo zo jo vrgli

no na dravale stoli.

Progi ujupoko dala,

kolo s rebe zmetala —

Kolo s rebe zmetala,

drogoci zdrava postala;

No odšla v goro

dugo no Čifoko:

Tam je tek zapela,

da gora začvorila.

Legenda.

Marija gre na božji pot -
na božji pot na žigere;

Sreboj u ozemje sinika
premilenega Jezoša.

Pred njoj pa greta študentica dva -
študentica dva, bratice dva.

Počakajta da me počakajta -
študentica dva - bratice dva.
Kaj ta mi nesla sinika
premilenega Jezoša.

Onedva sta jo počakala,
kaj da njoj nesla sinika -
kaj starjoj nesla sinika
premilenega Jezoša.

Onedva sta odhajala:
Marija odražah otagala.

Sinek pa se začne jokati
da več ne vidi materi.

Počakajta da me počakajta,
študentica dva bratice dva,
Kaj ta mi dala sinika
premilenega Jezoša.

Onedva starjoj počakala,
naj njoj dala sinika -
no njoj dala sinika
premilenega Jezoša.

Kaj pa ci Ti starci brat rovoris,
kaj ci mi nesla sinika -
Kaj ci mi nesla sinika
premilenega Jezoša.

100

Jaz si druga mi ne zvolim,
kak svojoj dušici zveličanje. —
To pa lebi more dano bit,
svoja duša zveličana bit. —

Kaj pa ti mlajši brat zvoli,
kaj ti mi nra vneka —
kaj ti mi nra vneka
premletenega Jezusa? —

Jaz si druga mi ne zvolim,
kak trem dušicam zveličanje. —

To pa li more dano bit,
tri dušice zveličane bit.

}

132

XIV. 6

XVIII. Ky 11-13

100

VIII.24

S Legenda.

12

Stoji mi stoje polje-
aj polje urobo.

Jesov no Marija
ma njima conceija;
med njima no pred njima
no po vsem vognem sveti. *

Na polji pa je izrasla
lijica zelena.

Pod lijicu soji miza-
prelepa bela miza.

Obok pa stojijo-
prelepi beli stolci.

Na stolacih pa sedijo
mešniki pisaci.

X. 11. 11. 11. 11. 11.
malice detice.

Pred voboj pa maju
sude mešne knige.

K njim pa nij je poslo
naalicko detice.

Prvi listek je bralo,
bledo je postalo.

Drugi listek je bralo
modro je postalo.

Treći listek je bralo,
mrdo je postalo.

Zdaj pa mi to znamo,
da je Jesov u Veracenski.

XIV.12

XVIII. 21. * Ova četiri rada imadu se pri-
dati ustači wake varste.

215.

VIII. 25

✓

Legenda . 1130.

Marija je zaspala
pod lipoj zelenoj:
njoj pa co se senjale
prelepe senje tri.

Pred njoj pa je zrafla
obrevce zeleno;

Korenjice je pognalo
dol v črno zemljo,

Vrhonce je pognalo
gor v velo nebo.

Nebera, nebera,
kak ste lepe vi.

V neberah v neberah
zlati stol stoji;

Na stoli na stoli
mladi kralj sedi.

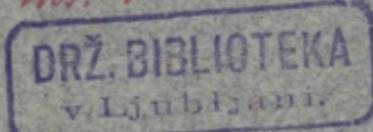
V pravoj roki v pravoj roki
velik meč drži.

Marija Marija
prva sinckom kleči:

Ljubi sin, ljubi sin,
ne dela ~~čas~~ voda li,

Naj ženje sporodijo
si gremik spokori.

Ms. 481.

XIV. 10

xviii. svj. 20

}

221.

7

XIII. 26.

Legenda.

Kozarič kože pare
v tem trnji borovem.

Njimi pa si pride
to dele mincov.

Pohvalen bodrog v.
mladi vojce moj! —

Kak bi jaz Tebi vojci bila?
le eno cestoo mamo.

Ki za maoj sedi
no lepih prankelnih.
No šista se je komaj
mi gnes oženila. —

Kozarič domo žene,
no dele gre zravnijim:

Pohvalen bodrog vam vsem
ne mojoj makre!

Ki za maoj sedi
v lepih prankelnih —

V lepih edečih prankelnih —
no v zelenem venčekti. —

Kak bi jaz doja mali bla
rum a konej gnes oženila.

Naj pride sam živi vrag
no me ragnec na sočni prah! —

Nikaj nikaj sneha li,
in bila maki tch otrok.

Enega si vrgla v morje
v morje sivo globoko,

Druga si vrgla med svinje,
mene pa v špicasto trnjje.

Mene co' oblaki pokrivali;
ti hladni vetro zibali;
Kane rose nadajale,
te drobne kačice povijale. 77

Dere bom jag mešnik že,
te bom rešna matere -

Ljubo mojo matere
od topanja večnega.

Davorin Torkopjek

* Nekoji namesto dvih varstvah:
Mene co' oblaki id - Kane rose id
metja: 317

Mene je Marija zibala
i hladnim dežom nadajala
A tim toplim vetrom povijala
i vedrim nebom pokrivala.

3

Legenda (?)

~~27~~ Aha i ji hramila češke bri,
ale bri ni lepo podvici;

K vodam měram ji my prochala,
ale ona my nijc bogala.

(Da u vodi vanjelom brali,
je tancala v ostavici.)

Da se je vodi vanjelom bra,
ji ona v křemici tancala.

Da u voda prudga brala,
ji ona v křemici tancala.

Da u je voda misa brala,
ji ona v křemici tancala.

Ona pa se ji zahudila,
no je nosila v zeleni ogradi cla.

Pi legla v zelenem ogradi -
ni legla v hladnoj senicu.

K njoj pa si pride satan vrug,
no hitro prebidi si njo tak:

Sami mi stam deklica,
z duži no telom bōs zdaj moja.

Tak hitro se ji prebudiла,
tak hitro je zakrivala:

O joj mi Jerosi no Marija.
bola mi zdaj rija smiljena!

O nesrečna pamet Slova,
kaj si to zdaj pregovorila.

Da ne bi tega pregovorila,
bi 'sdušil' no selom moja bila.

3

~~10
33~~

~~S~~ Smotri gospodinja! ff

(Legenda)

Stoji nam tvoji grobci -

prelepo pole čwoko;

Na poli je stoji hizica -

zidana sibirijca;

Na pragu je stoji vistinja
prelepa mlava vistinja,

Nimo je vlegla stozica
prelepa steza vlagina.

Po stezi u sice bela ženka

~~Te~~ bela žena, ~~nest~~ nemilena smrt.

Oj hala hala, vistinja!
daj ti meni staroje čer.

Nikaj nikaj bela žena -
bela žena, nemilena smrt.

Jaz nisam li starče čeo,
meni starica ēi naj volesa je. —

Oj hala hala, vistinja!
daj ti meni mročnjo čer.

Oj nikaj nikaj bela žena -
bela žena nemilena smrt!

Jaz nisam li mročnja čer:
meni mročnja čer naj lepša je. —

Oj hala hala vistinja!
daj ti meni ~~sadnje~~ mlajše čer.

Oj nikaj nikaj bela žena -
bela žena nemilena smrt!

Jaz nisam li mlajše čer:
meni mlajše čer naj rajči je. —

Te ne je bila prav Bož. moak,
kartača či molva leži.

Te ne je bilo polnoci,
cradnja či molva leži.

Te ne je počela beli den,
mlajša či molva leži. -

Mati je po grobji hodila,
no namilo jokala -

ona se namilo jokala,
vojo mlajšo če si bidila. -

Oj hode, mati, sami domo,
da vam jas nemrom vec domo:

Lehko je menjstajanje,
al zmetno je drugo umiranje. -

Mati je po grobji hodila,
no se namilo jokala -

ona se namilo jokala,
vojo crdnojec si bidila.

Oj hode, mati, sami domo,
da vam jas nemrom vec domo:

Pustite mene prehodi,
lehko je v zemlji počivanje.

Mati je po grobji hodila,
jako namilo se jokala,
jako namilo se jokala,
vojo mlajšo če bidila.

Oj ite, mati, sami domo,
da jas nemrom vec domo:

Naj nam pretečo leto dne,
te moj prisile po vas ve lo.

Fazka. - U Slavenah je Smarž varca
präkläckina podobom bile žene - ma
nemilostive.

~~X~~ Pegam in Lambergar.

Pegam jezdil po Dunaji
Pred cesarskim dvorom obstojí
Rekel je cesarju svetlimu:
"Ali imat junaka pod seboj,
De bi se skušil on z manjoj."

Tako svitli cesar govoril:
"Izst. imam junaka pod seboj,
De se že skuši on z tabojoj;
Ali mi je daleč rameno,
V Kranjski dežel na belim
Kamenom."

"Če je blizu posliva ponj,
Če je daleč piščiva ponj.
De bi se znesel pobec mlad,
De bi na beli Kamen anal.
Se se je znesel pobec mlad,
De je na beli Kamen anal.
Klobuk je vael pod paj-
V roke pa drobno ^{zdecko,} pismice.
Pobec mi pa čez polje gre,
Lambergar pa v linah stoji,
Se tako pravi, in govoril:
"K nam pa dunejski pobec
gore,
Novice nese dunajiske."
Če mu hitro naproti gre,
Na štengah sta se prečala-

Zeno uokt ga je objel,
Kta drugo pismice je vzsel,
Ktiso pa je pismo prebral,
Se mi je tak materi djal:
"Kaj vam povem, mati moja,
Po me je posdal Pegam kud?"
Pegam ima hudiča dva;
Ti imaoš Marijo in Doga.
V štali imaoš Konjča berriga,
Ker ni sedem let iz štak bil,
Tudi ne menzle vode pil;
Bil je sladko Rebulico,
Zobal vesenico rumeno."
Sede na Konjča berriga,
Ker on tako teudo zdecu,
Ko tica pod nebom leti.
V noč in dnev' je tam kaj
Da dal po Dunaji bil.
De mi ſipe z oken leti.
Pegam pa per Kosili
In tako prav in govoril:
"Oh le sim, le sim, moj lokaj!
Al je grumenje al je trest,
Al so Kola Busovžove?"
To ni grumenje tud ne trest,
To je gragod Lambergas
mlad."

Pegam

Pegam ga h. Kosili ravna.

Tako Lambengas govorí:

"Nisim peršel h tebi gostovat,
I teboj peršel sim se bojat,
Peršel sim na roso glavo,
In na twojo belo peró,
Na koncu pošlacenó lepo,
Zdaj bo pa v blat' potlačeno".

Tako mu Pegam govorí:

"Men' se ne smih' drugiga,
Ko toga srajca Špenatova
(ki bòž Kerajo premočena)"

Naprej mu Pegam govorí:

"Al greva na cesarski dvor
Al na dunajiske vilice".

Tako je rekel Lambengas:

"Na dvor se svinje Kolejo
In v ulicah babe prepričajo.
Tam fantje se ne bijejo,
Ki dva greva v ravno polje,
Se naj bodo vidli veri ludje,
In vsa gospoda dunejška".

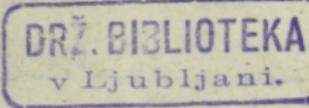
Te sta mi šla v ravno
Enkrat se vklip zadnjata,
End drugemu mič ne stvita.
V drugoč se vklip zadnjata,
Klobuke z glave si žibita.
V tretjič se vklip zadnjata,

Pegam

4
Pegamu glavica odleti! —
Lambergar jo je na meč vjel,
Nesel cesarju svetlimu.

Tako mu cesar govorí:
„Kaj hočeš, — pa plačila ti!
Ali hočeš sto belih gradova?
Naj jih le svetli cesar bo
Devetdeset ino - devet,
De pa je več štavcenja bo?“

Ms. 481.

~~35~~ Ballada
N. nizozemščka
Landon. 9
(Slavarska č.)

Oj' dojaj, dojaj Beligrad,
Za gradom teč rdeča kri -
Za gradom teč rdeča kri,
Deb'gnala mlinške kamnec tri.

Tam Landon vazvoda svoj,
Krvavi meč v rokah domži;
Oh hoči mili Beligrad,
In Turko vojiko dokončat.

Všeden Turk se mu smije,
In Landonu tok govorí:
Si pričel mene ki čestit
Te pričel zajce si loviti.

Ne prideš jesi zajce loviti
Ali pričel sim sebe čariti.
Z vincanim luglam te skopil,
In z črnim sunfram bom kadil.

Cesariske povelje pokajo,
 Se Osnovke gospe jokajo;
 Cesarski kombe mečajo,
 Se Turki z grada vlečajo.

Glej tok mogočin Lantona je,
 Premagal vse vovražnike;
 In slokler Beligrad stop,
 Nač slavo Lantona novi.

773 "Pezme po Korop
 kim ino Skladatelj
 kim " Zelovec 1833
 Del I. str. 82-83.

X Ballada, Š. 128

Sloji mi doji raveno pole,
 v ravnem poli. ~~črničica~~
 črničica bela očarivica.
 v ravnem poli beli grad.
 V krajini pa ješi mladi gospod.
 V hale hale mladi gospod.
 On si budi ~~mlado gospo~~
~~mladi gospod~~ ~~mlado gospod~~
~~prelepo mlado~~ februarci.
~~Ljubljene moje mlade gospa~~
~~gospa Hala hala~~
 Če bo mi senjo razlagala?

Meni se je senjalo ov uticoo doh
 od lepih belih galobcov doh.

Na roki sum ~~zver galobec~~,
 pa da mi odletela oba.

~~sem mea v celim gradi~~
 Druga je zleti ~~zvetoč joso~~
 druga je v beloj pristavi!

Hala hala mladi gospod,
 mladi gospod z velega grada!

Vi ste meli lubici do.

Ki ste vi lubili obe?

Eni ste se znebili
 drugo pa bote zgabili.

Hala hala mladi plapčič,
 Sedlaj nama konjica doa,

Za mre konjica čonega

Za u konjica žutega?

Te ma jahala a pristavo
 v lepo prebelo pristavo.

Ko lepoj mladoj majerci

T k mojoj pravoj lubici

Konjica frčila po stezici

Kakši doč ribi po vodici.

Te u domu vstavita

pred lepoj beloj pristavoj.

Dekla pa na pragi stajala
 no močno se skudila dojala

Oj kaj si je, oj kaj si je

Oj kaj se li tak hudo dojala.

Kaj u nebi hudo dojala?

Al pa u nemito jokala?

Nača majeca betežna leži,

pri njenem ga rei vec zdravane.

Gospod ide v belo kamico
 betežno najde majarco.

Kakši Tebi, mlada majarca

Ti moja prava lubica?

Oh hudo mi je, gospod, hudo,
 da meni vec boli nebo.

Gospa je zgrabila hajico,

z gipom mi smesala pogajico.

Ya cum pogajico sneola,

Taki betežna oblegla.

Gospod pa segne ~~v svinet zeps~~
 vilen polegne slahken koren.

To mai, mlada majarca,

Ti moja prava lubica!

Će Tebi k zdravji bo,

po tem ti spred bole bo,

Će pa Tebi k smrli bo

po tem si taki huje bo.

Hala hala mladi hlapčič!

Sedlaj nama konjica doa,

Za mre konjica čonega,

Za se konjica žutega,

te ma jahala v beli grad

v moj lepi ~~zidani~~ beli grad.

Ronjica lečela po stezici
kaže dve rivi po bistrji vodici,
se u Romuje ostavila
pod lepim Belim gradom.

Nad gradom mlada gospa stoji,
no reče lepo na smeh drži.

Kaj je teh mlada gospa,
kaj si ti tako vesela? —

Kaj ja nebi bila vesela,
ki si ji majorca ušla podla.
Gospod prolegne veli meč,
gospoj odsekha glavo preč;
Ti pa odjade v pristavo —
lepo prebelo pristavo.

Dekla na pragi stajala
no u nemilo jokala.

O kaj si jo, o kaj si je,
kaj si tak nemilo joces li?

O kaj se nebi nemilo jokala,
O nevolna nasa majorca.

• Beloj kamrici leži,
v njem teli več dusi ne. —

Gospod skoni v Kamrico,
no molvo ne jede majorco:

v rokah ~~ročnat~~^{ročnat} ~~priskrba~~^{priskrba} drži,
z glave u njaj zlati venec bliži.

Gospod nji vzame ~~čaj~~^{čaj},
ino glasti venec z glave:

To je ne za te majorca!
Si si rodila sinka dva,

Ki sta na nemškem oba.

Naj mlajši bo se na mško ~~čaj~~^{čaj}
oči no mater z pogubljenja reči,

No bo njima gospod Gučki raj,
Oči nebeski ga usem nam day!

Z Talizarca.

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

~~72~~ S. Ballada.

Pravna j mi moj mili
poule ino dvore.

Jdi mi moj mili
konjiček na gore.

O konjiček mi ima
dvojno, trojno kopje.

Kopje pa mi ima
tri zelene vjence.

Plavaj mi, pa plavaj,
moj zeleni ujacec!

Jno mi prijelavaj
v mojga bratca dovec.

J tam notri id:
, i njemi povejdaj:

Ci u nej oženě,
nik se naj ne ženi.

Naj si on nejdole
gizdave dovice;

Neg naj si on uzeme
pokovuno dirojko.

~~Dovičino blago
osigda oponosno;~~
~~Divojčino blago
osigda užuci drago.~~

~~Dovica mi ima
koplje za nadrov;~~
~~Divojka mi ima
rožmarin za nadrov.~~

~~3~~
Jozef Varga

33 X Gallava.

Stnješka je prela tenko nit
 koju si je popovala v kamnicu:
 Druža baje malo ^{sin},
 Da že bi skoro velki bio ~
 Da že bi skoro velki bio,
~~veliki~~ ^{veliki} no tologa grada herku bio:
 Smalečna gospa to čitala,
 Kaj je stnjeka zgovorila.
 Stnješka je šla plaonicki pral,
 Smalečna gospa pa njoj inkakla
 Stnješka nazaj domu pribijala,
 Žibelko nazde puno krovil.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

cts. 481.

~~5.124~~

VIII. 34.

~~34~~

Baltava.

75

Itnjčika tenko nis delala,
Sžibelko z nogoj potakala:

Oj tuja laja, mali sin
da bi mi skoro velki bia —

Da bi mi skoro velki bia,
belega grada herbič bia.

Itnjčika je plenički prst,
mlada gospa njoj sinka klas.

Itnjčika pašči se domo:
(Njoj mali sin je izda spu.)

Opak je lo, ti moj mali sin,
Jape ne toga sega bla —

To je ne toga sega bla,
Kao bi mi ti tak dugo spa.

Itnjčika giocko odkrila,
Iza voga u glavo zgrabila:

Oje joj joj ino prejoj,
Jezor premilim ki moj.

Sžibelka puna je krov
snick pa molcov v njoj leži,

Mino mu jači mladi gospod:
Klij si je, mrtava Itnjčika.
Klij si tak milo ikricala,
na jezova di se rezala.

m m m
m W m
m my

96
Kaj si ja nabi skričala?
Puna mi zibelka je kovi
žlaktina vijoj vinek mortek leži.
Zlatna gospod je prati domo,
žlaktina gospa mu pusti gré.
Hala hala žlaktina gospa,
kaj fu soh si si okrovavila.
Mesari so se zaklesnila,
telec zabavat pozabilia:
Zato sem njim pomagala,
pusdoh si okrovavila.
Hala hala mlada gospa,
hadma na vioko goró.
Tam bova mrdva gledala,
kak mladi ribili ribijo,
(drobne) ribe po vodi plavajo.
Gospa pogledne nad goró
gospod posune njo v vodo:
To li naj bože mlada gospa,
Kaj si mi sinka sonorila.
Ahička bo zdaj žena moja,
Solega grada žlaktina gospa.
} (Liglaricka)

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

VIII.35. Ballada.

Ljubozna
Krajska)

77

Snoči sem stao i eni vari,
ki je ura bila polnoči:::

Ura je bila polnoči,
iskako se dekle prebudi:::

Ljudje so že procil' roga,
dabi' sta meglia z jezera:::

Meglia je sta z jesena,
moj Gabi pak se pospelja:::

Moj Gabi seka mrečico,
da bo si delao barčico -
al barčico al lačjico.

Kaj pa boš nacoš barčico,
ki mas na enhem ljubico::?

Barška je že narejcha,
po mobji je zatocena:::

Barška je jela plakati,
ljubca pak milo plakati:::

Odrin odrin od kraja preči,
neboš me vidla nikdar več::

Moj Gabi nikar tak ^{daleč} preči
da b' te ne vidla nikdar več.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

GAK 378

Okani, gubi, si doma
saj'iem miriam gubca toja!

Slenila je bele roke,
tociila je gronke suze...

Pri binklikhe na bom pierzgao,
na red barcice bom jih diao;

Daa se mi bo vidlo kjer vozit,
se inkral nazaj k moi gubci pri

XVI. t. Knj.

str. 11

Rastekiz

Wenz

Mladi mlinar u lepoj cici
po celem mlini gor nodob:

Kaj si gledai mlinar mlad
po roginu mlini zidanem? —

Jaz pa gledam si okrogla
suje hitre kamne tri;

O kak mi lepo tico,
mi belo melo delajo. —

Kaj je Tebi mlinar mlad,
Kaj si u ti tak versa? —

Kaj si nebi bia versa,
skim u zutra ozenia.

Zutra mo se ozenia,
wojo lepo lubo vzea. —

Svojs lepo lubo vzea
za wojo mlado zenkico. —

Mlinar, mlinar lep no mlad,
nisi li ima zutra svat;

Luboi mogu zapiskiti —
zapiskiti, zmengiti. —

Naj me, naj me bela zena,
bela zena, cuha smrt.

Joti si po grde, stare,
ki so ne vec za deli svet. —

Ja nescem grodk nescem starik,
da me kog ne posla po nje.

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

37a
VIII. Ballada.

III. Segant

I. Pravbar.

Posi vabi Turki basa,
 ki se Turkam prav podnasa,
 kak bi vojsku skupaj spravil
 Da bi Sisek pod se zgrabil.

Em ter te je pro hici hod,
 misel mu ves v glavi blocli;
 na jo znajde voljja glava,
~~misel mu ves v glavi blocli!~~
 Nemi: Ta bo nar bolj prava!

Svojo vojno skupaj zbrali,
 jo glad Sisek celo gnali.

Ta ni moč ces Kopjo priti;
 Razajo ga: "Kaj bo storiti?"

Baia Kopja o potoci,
 gromec boben nosi v roci,

Jesen trdo vanj teleba,
 da razlega te do neba.

Ves to gošen rokni basa,
 ki se Turkam prav obnasa:

"Prek si oroi po Legnile,
 Kos po vrhu naložite."

So mu tako naredili:
 preko Kopje se pustili;

Ta pod Sisek se nabrali,
 Tam se v rove zakopali:

Kaj storji pa Turki baia,
 ki u dobro jim obnaia?"

Na tla sede lisi napisi,
 Poleti poglavariju v hice:

"Itla ala, moj Adamo,
 Sik varli poglavare!"

"Ah se hočes mi podati,
 Ah mi hočes glavo dati."

Ah odpiral je Adamo -
~~sak~~ Sik varli poglavare:

Nočes zlepo se podati,
 Nočem tudi glave dati;

Zlōčem rajti se braniti,
 Sik poglavars se biti:

Se mi boste kasali,
 Vranjeos ne ste že poznali!"

Na mi jame zdaj Adamo,
 Sik varli poglavare?"

"Piše lise; da novelje;
 Meti ih reče v tri deželi:

V Šajerko, Korško, Krajkko,
 V leipo abornico Ajubljansko,

De je pričel turki blič,
 De nam hoče vzeti sike:

Srajci so lisi prebrali,
 Srenko, Kilo se dožali;

Preli vri se, n' dragovali;
 Ker Turcina so se bali:

Lisi so tudi Koršci brali;
 Lenin glasam pa vri diali;

De Turkam nočmo se vojikovali;

De kare orele ne pihati:

MS. 481.
DRŽ. BIBLIOTEKA
V LJUBLJANI.

Prek vna velke blace,
Dolge dolge pa mukace;
Bi vrabce naic oglaval,
Dove, kaj bi nam povedal?"

Beli liz džubhanci brali,
Ker seboj so tako dali:
"Jimo si pomocnika,
Zdaj je tla prevelika."

"Turk ce vzel nam tuk bode,
Nam na grobe vse vse pojde,
Mesto džubhana bo pokrajia,
Kranjka dežela troska dragna."

"Flitro si pomoc išimo,
Gospodu Raobarju išimo,
Ve in zna on vojko vodil,
Pred vojaki sprejeti hodil."

Beli liz so napirali;
Ja na Krampečku mu poslali;
Sam prebiva jaki Raobar,
Nepremagan konjski glavar.

Raobar zjutrije rano vstajal,
Se po gradu je prehajal,
Line hodil si odpiral,
Dol na zlato polje gledal.
Prezavci ee okoli.

Lidaj zagleda v raonem polju
Mladga roba urno teči,
Beli liz u roci neči:
Raobar si ob dlani poči,
Flitro mu naproti skoči,

Beli liz borj pregleda,
Bain se na glas pomaga.
Stopi gori s svoje ~~line~~ line
Do gospoje Katarine:

"Die neselji budi zdrava,
Da jo z baim zaigrava."

Kes de gospe Katarini
Je plakosa v taki cili;
La gospoda se je bala,
Ko mu je slabhi pripravala.

Glas gospodov klapek kleci
Osemnajste svoje Čice.

"Loc ip. zdraansi se zdrigajte,
Prez konjce napajajte;
Jih sedajte, obvezdajte,
Koj na vojko napravljajte;
Hodmo v zidano džubhano,
Trdno vioko in pitostano."

Klapek konje zasedali;
Pa vsi ročno zadivjali.—
Pred se konjica ne vstavi,
Se le pri zeleni Savi.

Raobar klicati brodniko,
Pod Černičami vojnike:

"Le na noge le vstanite,
Nas prek Save predrožite!"

So brodники že vsi spali,
Zavoh vod se vojil babi;
Save velke spredereče,
Čez bregove nastopjoče.

" Meji žuga Turski bliek,
 " Stoče nam pozreti Link;
 " Turek če vzel Sicek bode,
 " nam na robe vse vse pojde.
 " Vam o Ljubljana bo pokrajina
 " Soan Dolenska Turška drajna.
 Broben zdaj mu zaropče,
 De preslisat mi mogoce.
 Žaobas si vojako zbere,
 Dol pod Sicek z njimi vder.
 Tolk je Turška na teriu,
 Kolkor mravely na mraavljen.
 Naprej vori je Žaobas tkel,
 Velkemu hlapcu: Popi: rekeli,
 " Zlez' na to visoko drevoce,
 " Glavar dobro na banderce:
 " So banderca vidi beli
 " Trdo mojo bomo meli;
 " So banderca pa rudeci
 " inc' ne bōdimo bojeci.
 " Turška Romo pozobali
 " Kakor da bi Češne brali;
 " Pred miru ne bomo dali,
 " Dokler ga oblla' ne djalci."
 Hlapiec vidi vse rudeče,
 To storil Kranjce vse goreče;
 Tako v Turške se zagnali,
 De so veiga postabiali".

181 Pravi Ravbarju Andreje:
"Voda seže že češ breje,
"Mi nemoremo voziti,
"Li v Ljubljano pa ne poti
Ravbar se zaklče v drugo,
Sostih zlastov da obljubo:
Si brodники pomignili;
Reks: "se ga bomo psihi"
Kmal brodники zaklčili;
Po Božji lepo psihi;
Debi jih zdrave se vozili;
Turke jašpre rebis služili.
Zlate Ravbar jim podali;
Jadrno pa zavirjali
Preko polja do Ajubjane
Trdne, viroke in prostrane.
Gospod Ravbar drami Ajubjance:
"O Ajubjanci, oj jašpanci!"
"Brz iz pernic ustajajte,
"Brz na vojko napraoljajte."
Ta za Ravbarjem hodile
So Ajubjanske ga prosile,
Srebra, zlata ponujale,
Družete si odkušvale.
Ravbar: "Tiko, gope in mamke,
"Potropite malo samke
"Daj mi čara podkušvati,
"Sila je se vojskovati."

VIII. 38.

38a Ballade ^{ols. 481.}
DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

I III.
Lemidba Matjaža.

kralja.

Se kralj Matjaž oženil je,
Z Alončico zavocil je,
Prelepo mlado deklico,
Kraljico gubo vogrsko.
Zadost malo pri nji spil,
Zadost malo tri noči;
Mu pošiljo četrti dan:
"Na vojko bož, na mejo vstan,
Na kraj oblasti dunajske,
Dol na pokrajne vogrske."—
Pohlice ~~je~~ ^{je} Alončico
Prehabo k dobi kraljico.
Tako pravi govor:
"Ja morem bož, se mi mudi,
Na kraj oblasti dunajske,
Dol na pokrajne vogrske."—
Bi noč li dolgo čavala,
Otaznost te napravala,
Precitevaj zlate rómena,
Gravode varovaj židane.
Na vst naj se ne vodijo,
De Turki te ne vhitajo."—

Lazars konja ~~legiga~~,
Lazarsa z grada beliga.
Na kraj oblasti dunajske
Dol na pokrajne vogrske.
Vojaki cotor davijo,
Matjažu ga napravijo.
Ko pride mu zankajo,
De onkraj Turki stajajo.

Po nebi priplava leica
Neznana drobna pevčica.
Matjaž ju vgleva, ostrem,
Mu trckrat cotor obleti,
Na zlatnu jabku obred,
Lazvergoli, zagostoli:
Na konjca, na konjca, kralj Matjaž
Kaj prije opravke včeli mas?
Dezele mirov druge ore,
Ne vjerbi dezele tam svoje.
Lej toja mi te mirovina,
Kraljica to je vpljenjena,
Turcini so prijahali,
Alončigo si vhitili
Kaj tako reče kralj Matjaž?
Kaj meni zaveta mas?
Ne skutaj, pletec, uz mena,
Jaz imam punko risanco.—
Če skusam pletec uz tebo,
Livot mi vzami in glavo!"

Kralj plane na konjičica
 Na vejico ko ptičica,
 Predobno domu zadnica
 (oblak po neb tak ne boži) -
 Do vojga grada zidaniga -
 Do vojga doma beliga.

Li Li
 Liti naproti mu družina,
 Najpredaj grede mojškrica;
 Vsi tårnajo, žihavajo,
 Solzice tocjo, vekajo.

Kraljic pa pravi, govorì:
 Ne bojte se, družina vi!
 Dans tretji dan gotovo bom
 Kraljico dal vam spet na dom.

Po turški oblecē se vojga,
 Ogrne halo do peta,
 Prijače svetlo ciblico,
 Na cibili vozo ūdečo.

Pod halo skrije smarni križ,
 Se noci ko grom in bluk in piš;
 Si zbere konjica iškriga,
 Zarede Belča boziga.

Zaikolne podkva zapravi,
 De pesta in ogenj se kadi,
 Kož mejo doli vogrko
 Po Turcijo doli globoko.

Turcij venci globoke
 Stojec li hipe zelene.

Pod prvo konjče vslavijo,
 Na raj se blikki opravijo;
 Pod drugo raj prodavajo;
 Pod tretjo kroglo rajaajo.

Kraljic pri mizi rameni
 Takko jim pravi govorì:

Zoglodje ne zamericke,
 Po čim vi raje prodale?

Se Turški baša zvezli,
 Priazno pravi govorì:
 Jih je po zlatu rumen mu,

Jih lud po zlatu belim;
 Kater juhak ja nam je los
 Se tud brez plače naj obnos.

Kralj uže varžet svileni
 po zlatu radečo rumeni,

Po mizi mu ga zatoči,
 De po nji trikrat obleti,

Pred bašam Turškim oblogi
 Mu baša reče govorì:

Ta zlat je kova znamiga,
Matjaza kralja samiga.

Pa reči pravi kralj Matjaz:
Tovem ti jas, ne bode laž,
Sim ob živoči Matjaza obal,
Mu zlate ciste vse pobral.

Pa gradi si glevojko zbras,
In reče godcam zaigraš,
Si mlado zvolj ~~zelenico~~
Zelenico Kraljevico.

Rociči si podajata,
Jo novici krog zarajata,
Pokaze prstan zlat ji svoj,
Pak ona: Druže dioni moj!
Sim nadzala se nujnote,
Lej trape silne me peste,
La mano vsi slinijo,
Daj s'brade naj obrisijo.—

Kraljev pa jame govorec:
Nis teže v erci mi ni vec!
Se v drugo jo prerajava
~~Se~~ prot konjčku se zasuciava.

Pa urno budem te pobral,
Odzad na Belča bom te dapi.

Pdus sekal bom na desno stran,
Se dozi li na levo stran.—

Jo v drugo vlog odpleša,
Prot konjčku se zasucieta,
Na božiga Belča puhneta,
Prot Savu jo zaprasila.

Daj Turki se spogledajo,
La njima v curki vderesjo;
Le bača brado maze si,
Lasmaja se, gagobori:

Sim bil nekda pri njim ^{vjet},
Daj moji hte mi glavo snes,
Zelenico pa meni dat,
Kip mam tako prisrčno rad.

Vobojo kralj pa sekla stran,
Vobojo druzja mikla stran,
Po bliskoos mi sabha gre,
La žnijico snopije stavka se.

Za košcam trava vred leži,
 Za njim po vrsti pa Turk leži;
 Pa Belčec vdir, de pričeta
 Gor do kosača, vmažanca.
 Matjaš mu reče: ~~|||||~~

~~|||||~~ Kaj ti dam?
 De Turški kuješ si poznane.
 Brž konjca zbori, preobui,
 Navobe polkoe mu prekaj.

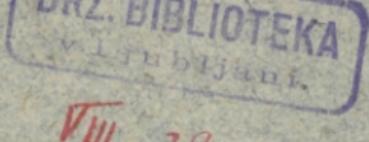
Turčin na robe prekoval;
 Pa kralj z levico zlat dajal,
 Z desnico glavo perci mu djal,
 Do sive konjca zapekal.
 Se vdere va njo, rezgeta.

Vé dobro, kaj na Hobli ma,
 De novi draga sebi dva:

Matjaša kralja slaoniga,
 In rešeno nevestico,
 Členčico, kraljčico,
 Gez ríko splava čiroko
 Na blaz' no zemljo vogrsko.

Jz „Krajiške Izbelje“
 Št. III. 1832. ob. 80-94.

Ms. 481.

VIII. 38.

VIII. 39.

39. *Ballada*)
(*Ljubljana*)

Le porajte no relajte
vsi mladi formani,
Zaporajte, zapelajte
k starejši pisani.

Crni Konjice so zgnali
v Stalo zwano,
kola pa so postavili
v hudo cimprano.

Občina
Na prag, stala klobneca,
no v higo je je klicala:
Le hodec vi k včerji vse,
ki Vam je pospostavlena.

Vsi pa so k včerji
samo mladi ~~goste~~ ne.

Kaj nades pa k včerji li,
ki je pospostvana? —
Vecerjajte, vecerjajte,
naj van pozgna bog!

Občina ja na pol zveda sem,
da laba mi balna je.

Konjica zdaj obleda bom,
No k Lubici odjaha bom.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

Dobr večer, lubica,

Jeli ſe ſi živa li? —

Malo ſe ja živa sem,

al že imeti proti grum.

Po morj postan svoj nazaj,

mo ga drugoj lubi daj. —

Ja pa nčem drugo mli,

ravži očem s tobjo omreži. —

Luba pokopali so

na brüſit žegnani —

Na brüſit žegnani

na pravi sančni kraj.

Lubega pokopali so

na brüſit žegnani —

Na brüſit žegnani

na levi sančni kraj.

Vim že groba pa sta zrash,
doč roži ^{častilki} ~~romano~~.

Pervi rož pa je bila

lepa bela lilijs;

Druga rož pa ji bila

lepa rdeča garsloža.

Ukup raseta, ukup raseta
rožici obe,

gor do türna visokega
k očki vecnemi.

Tavorin Trstenjak

~~Ballada.~~ VIII.
 L (Pravogosko) IX. / 2
 (Chranjške)

Po Dunajam tolk hjuđova leži,
 da ga kōmaj zemlja drži.

¶ Dunaj je pisao hudi. Turk
 k temu cesarju svitlju:

"Ah u maste, al se podaše,
 al darke ključe od Dunaja?"

"Daj nam odloga tri dne,"
 Sviti cesar je pisao na vescram.
 Nobene jom pomoći ni.

¶ Dunaj je pisao hudi. Turk
 k temu cesarju svitlju:

"Ah se maste al se podaše,
 al darke ključe od Dunaja?"

"Daj se nam odloga le tri dne!"
 Sviti cesar piše na vescram,
 al nobene mu pomoći ni.

¶ Dunaj je pisao hudi. Turk
 k temu cesarju svitlju:
 "Ah se maste al se podaše,
 al darke ključe od Dunaja."

"Daj se nam odloga le uce tri,
 da sveke male minejo:
 ihen' se je žolnijo milijo,
 ki nobeden nē jedo nē pio mi
 dvajek dni na crno zemljo sedio
 ni."

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA

v Ljubljani.

17) U velki cirkvi ikup zgomu
ješ gubnu velmu Šefani.
Ali Dunajci u cirku gredo;
Lagonike in mučirajte,
da nebi a slrāo ženski jok
noli vrisk majhnik otrok.
Kadur je matnik podigno,
proti Židovoi se je obrno:
Nec' ne marakte Dunajci vi,
Marija v oblikih v pomoci
molno proti Turki u proti,
Hudga Turka v Dunaj ne pusti.
Naj proj je pētro Poljski kralj,
Parski pusti, posles Golendarsca,
Golendarsca s svojo vojiko.
Tak co se molno lekali,
Da co zajerilo Donavo.
Lahvalen budi večni Bog,
Bog in divica Marija!
Da u nam pesla na pomoc
da žihes spali smo to noc!

3 Rastko

41 Ballava,

Počlin, Verjanko.

Kaj hocu bit? kaj hocva storit?
Ti si premlad se ozent,
Jest sim prestara se možil.

Le mati, omozite se,
Uzamite pogod hocene;
Le hindiga Košlina ne,
Ko velik moj sovražnik je;

Te bratca in očeta obil,
In pomaj sim mu jeli ušel.

He malo mi ni marala
Košlina vela hindiga,
Verjankovga sovrdžnika.
Lvičec z njim gre v hrambo spal;

Verjanka gre pod okno stat.
Je v hrambi govorila mat':
Očkoda, čkoda za blago,
Ko zdaj se razdelilo bo.

Kaj pravim tebi, fubi mož!
Tam v čni gori, v temni gos',
Student pod bukoo vidil bos.
Recem se za bukoo skrit,

Verjankola skrivač umorit:
Se jutro bolno bom storila,
In k unu rekla govorila,
De bolja meni predne bo,

De pila mozlo bom vodo,
Ko v čni gori se dobo!
Sim me je v bogal veselj rad,
R studentu hocam ga plesat.

Pretiko gre Verjanko stran,
Besede njeni v srči ohran.
Ko je pričel spal bch dan,
Verjanko k matci v hrambo gre,

In reče ji besede te:
Kaj pravim, hiba mati vi.
Vioko sonce že stoji,
To varu seč navada mi,
De b' tako dolgo v počagi bli.

Sim fubi, bolna em hudo,
Oh, božji meni predne bo,
De pila mozlo bom vodo,
Ko v čni gori se dobo!

In vzel je v roke hanglec,
Prisatac si je cablico,
Ja djal na ramb pušico,
To vodo ſel pod buklico.

Kaj jemši ti orožje, sin?
Sj vorni gori na zverin,
Z dežele zbežal je Turčin..

Poroši fiča ima,
Plavote ribica ima,
Junak z orožjem u obda.

Vrganko gre pod bukvico,
Vologlinia quozi pušico,
Papre-mu žile z sablico,
In v vojo belo kanclico
Natoci vroče u Kovi,
Z njo kmater domar hti,
Krede take govor:

Želeli jutite unovo,
Zdaj-nate! kri Rošlinovo.

„Kranjske Zbelice“
Dio III. 1832. L. 101-104.

~~62~~
Ska pravila zlahko gojite.

Ballada.

Od rejenke
(Ukrajinska aut. Ruten)

Stoji (mi) stoji lejni grad
Stoji stoji Kožlinski grad;
Volni sta im dva jelnika
Oba lejpa oba mlada.

(Če (stažmi) Zlahkna gospo (ta) vpravala:
In ſta rekla ji tako:

Kir boſte rejenko možu dajah
Jo boſte nama dvejma dali.

Zlahkna gospa je tako rekla,
jima ta odgovor da:

K' bom rejenko možu dajala,
Jo bom dala ko vojo kćir.

Rejenka je u lini stala,
Bac je dobro slisala,
U srce si je sapisala,
Jiv' ce milo jokala:

Zlahkna gospa jo ji vpravala.

Kaj Tebi, rejenka minka?
Ali ti cukne židane?

Rejenka je tako rekla,
In ji ta odgovor da:

Men' nič druga ne minka,

Tuđ ne cukne židane:

Men' nič druga ne minka
Ko očita, malere.

Daje meni rojen list(van):
Pojdem iškat oceta matere
Llahlna gospa je tako rekla,
Jn ji ti odgovor da:
Jač bi si ga nada dala,
Ali si ga nevezim kako.
Tebe to bli 'tiski vkrati'
Pa sò le meni čenkali.
Rejenka ji dolí pala,
Na mejiti duio pustila).

3

Pevana u Lubnici
na Krayskom.

3

~~S~~
~~Ballava.~~

~~Ljubljana~~

62

Ena ulica preletela
z tega grada nemškega;
ona pa je obse dela,
je formani zpročenjejo:

Re pa ji mladi forman,
ki dojja mu ime? —
On je v beloj krčmi,
dobro piše no jč.

Kaj si ti ulica, preletela,
no kaj mi ti novč? —
Ja celi si počko pernesla
eno postko ali doc,

Pri jo teh je postala
turškega hotmana ū:
Če si jo stejnislj vzel,
le hitro mi proč;

Če pa je
Cerpa za nemislj vzel,
hitro njoj odpocij,

Za bi jo misl vzel,
je davno bi njo vzeo;

Jaz pa bom si vzeo
enega grofač cer.

Jaz pa njoj bom začenio
lepih dvanaest konjov
vojih lepih dvanaest konjov
voje lepe štiri konje.

3 Sparavec, 3

MS. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
Ljubljani

~~S~~ Ballade 89
 (Ljubezna)

Po moji mi plava ^{mi} nova lažja
 srebrrom okovana!

Vnjej pa ^{mi} tudi mlada ^{mi} divočka
 tenka no viroka.

Po brezgi mi je ſejoškatajuj,
 vrbom konjci.

Jani mi jani mlada divočka
 ka boš z nami spala.

Jaz sam li ne ta mlada divočka
 ka bi z vami spala.

Jaz pa Vam imam tri vojine
 so vse tri jednaki.

Prvoga sam Vam z Budinodala
 vse z Budinov plada.

Družoga Vam sam kralom dala
 vsem kralom kraluje.

Tretega pa sam Bougi dala
 Bojni Bougi hvala!

VIII. 45
45
X
Ballada
Rodbina 3
(Příkmurok)

MS. 481.
DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Sírmak gúnak touží
po gúnačkoj vodzi.
A u bole touží,
se je v vekloj vouzi.
Oča moj predrágí,
rešte me te vouze.
Sinek moj lübleni,
kaj je sa te dali?
Oča moj predrágí,
neji dosta dali -
Neji dosta dali;
te tri črne konje. —
Sinek moj ~~predrágí~~ lübleni,
tou je preveč dali
Sírmak gúnak touží
po gúnačkoj vodzi.
A u bole touží:
se je v vekloj vouzi.
Bratce moj drága,
rešte me te vouze. —
Sinek moj ~~predrágí~~ lübleni
tou je preveč dali.
Sírmak gúnak touží
po gúnačkoj vodzi.
A u bole touží:
se je bole so vouzi:
Bratce moj predrágí,
rešte me te vouze. —
Bratce moj lübleni,
kaj je sa te dali?
Bratce moj predrágí,
neji dosta dali -
Neji dosta dali;
te tri sviekle juške. —

Se živí v Kranjsku

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Fanti se zbirajo,
Kamci daleč masirajo.

Daleč, daleč na tlejo stran
Koji nekoga ne poznam.

Fanti se zbirajo
Ju barto sedajo:

Odrije barto preč,
Se nebovmo vidli več.

Barka jeta plavati;
Ažubca pa jemati;
Klenila je huba rouki;
Tekle soj dol sonzi.

Tekle soj dol sonzice
Mo naj boljši dež grije. (grē)

Hribi
Hribci se ponizajte,
Dolne poveksajte.

Ja vidim vse braono polje
Kader moj dragi grēc.

Soj se zmigl vrah pozna,
Zelen pušele imā.

Z rožmarina nemškega,
Z nagelčna ērdeččega.

Offju s'm mu ga dala jaž,
Kad mi je mazirou prč,
Pušele, pušele za īnkingo,
Narce, narce za ciringo.

Kader pušele vidoa bouš
Vse nad me zmislil bouš;
Kader narce pocirao bouš,
Vse nazaj pa masirao bouš.

Rozmarin je leip zelen,
Nagelčec leip ērdeč—
Nagelčec leip ērdeč,
Vebouš mene vidla vec.

176

Sklenila je gubica rouki,
Tehle soj' dol souzi -
Tehle soj' dol souzi,
Ráker naj bolj déz grje.

Bouh te obari, gubica,
Od men ostaneš deklica,
Dvaj' son drugi fant te hubio
Ta si boave drag i mis.

J. Kukulgyin's

~~177~~

~~178~~

~~179~~

~~180~~

~~181~~

~~182~~

~~183~~

~~184~~

~~185~~

~~186~~

~~187~~

~~188~~

~~189~~

~~190~~

~~191~~

~~192~~

~~193~~

~~194~~

~~195~~

~~196~~

~~197~~

~~198~~

~~199~~

~~200~~

~~201~~

~~202~~

~~203~~

~~204~~

~~205~~

~~206~~

~~207~~

~~208~~

~~209~~

~~210~~

~~211~~

~~212~~

~~213~~

~~214~~

~~215~~

~~216~~

~~217~~

~~218~~

~~219~~

~~220~~

~~221~~

~~222~~

~~223~~

~~224~~

~~225~~

~~226~~

~~227~~

~~228~~

~~229~~

~~230~~

~~231~~

~~232~~

~~233~~

~~234~~

~~235~~

~~236~~

~~237~~

~~238~~

~~239~~

~~240~~

~~241~~

~~242~~

~~243~~

~~244~~

~~245~~

~~246~~

~~247~~

~~248~~

~~249~~

~~250~~

~~251~~

~~252~~

~~253~~

~~254~~

~~255~~

~~256~~

~~257~~

~~258~~

~~259~~

~~260~~

~~261~~

~~262~~

~~263~~

~~264~~

~~265~~

~~266~~

~~267~~

~~268~~

~~269~~

~~270~~

~~271~~

~~272~~

~~273~~

~~274~~

~~275~~

~~276~~

~~277~~

~~278~~

~~279~~

~~280~~

~~281~~

~~282~~

~~283~~

~~284~~

~~285~~

~~286~~

~~287~~

~~288~~

~~289~~

~~290~~

~~291~~

~~292~~

~~293~~

~~294~~

~~295~~

~~296~~

~~297~~

~~298~~

~~299~~

~~300~~

~~301~~

~~302~~

~~303~~

~~304~~

~~305~~

~~306~~

~~307~~

~~308~~

~~309~~

~~310~~

~~311~~

~~312~~

~~313~~

~~314~~

~~315~~

~~316~~

~~317~~

~~318~~

~~319~~

~~320~~

~~321~~

~~322~~

~~323~~

~~324~~

~~325~~

~~326~~

~~327~~

~~328~~

~~329~~

~~330~~

~~331~~

~~332~~

~~333~~

~~334~~

~~335~~

~~336~~

~~337~~

~~338~~

~~339~~

~~340~~

~~341~~

~~342~~

~~343~~

~~344~~

~~345~~

~~346~~

~~347~~

~~348~~

~~349~~

~~350~~

~~351~~

~~352~~

~~353~~

~~354~~

~~355~~

~~356~~

~~357~~

~~358~~

~~359~~

~~360~~

~~361~~

~~362~~

~~363~~

~~364~~

~~365~~

~~366~~

~~367~~

~~368~~

~~369~~

~~370~~

~~371~~

~~372~~

~~373~~

~~374~~

~~375~~

~~376~~

~~377~~

~~378~~

~~379~~

~~380~~

~~381~~

~~382~~

~~383~~

~~384~~

~~385~~

~~386~~

~~387~~

~~388~~

~~389~~

~~390~~

~~391~~

~~392~~

~~393~~

~~394~~

~~395~~

~~396~~

~~397~~

~~398~~

~~399~~

~~400~~

~~401~~

~~402~~

~~403~~

~~404~~

~~405~~

~~406~~

~~407~~

~~408~~

~~409~~

~~410~~

~~411~~

~~412~~

~~413~~

~~414~~

~~415~~

~~416~~

~~417~~

~~418~~

~~419~~

~~420~~

~~421~~

~~422~~

~~423~~

~~424~~

~~425~~

~~426~~

~~427~~

~~428~~

~~429~~

~~430~~

~~431~~

~~432~~

~~433~~

~~434~~

~~435~~

~~436~~

~~437~~

~~438~~

~~439~~

~~440~~

~~441~~

~~442~~

~~443~~

~~444~~

~~445~~

~~446~~

~~447~~

~~448~~

~~449~~

~~450~~

~~451~~

~~452~~

~~453~~

~~454~~

~~455~~

~~456~~

~~457~~

~~458~~

~~459~~

~~460~~

~~461~~

~~462~~

~~463~~

~~464~~

~~465~~

~~466~~

~~467~~

~~468~~

~~469~~

~~470~~

~~471~~

~~472~~

~~473~~

~~474~~

~~475~~

~~476~~

~~477~~

~~478~~

~~479~~

~~480~~

~~481~~

~~482~~

~~483~~

~~484~~

~~485~~

~~486~~

~~487~~

~~488~~

~~489~~

~~490~~

~~491~~

~~492~~

~~493~~

~~494~~

~~495~~

~~496~~

~~497~~

~~498~~

~~499~~

~~500~~

~~501~~

~~502~~

~~503~~

~~504~~

~~505~~

~~506~~

~~507~~

~~508~~

~~509~~

~~510~~

~~511~~

~~512~~

~~513~~

~~514~~

~~515~~

~~516~~

~~517~~

~~518~~

~~519~~

~~520~~

~~521~~

~~522~~

~~523~~

~~524~~

~~525~~

~~526~~

~~527~~

~~528~~

~~529~~

~~530~~

~~531~~

~~532~~

~~533~~

~~534~~

~~535~~

~~536~~

~~537~~

~~538~~

~~539~~

~~540~~

~~541~~

~~542~~

~~543~~

~~544~~

~~545~~

~~546~~

~~547~~

~~548~~

~~549~~

~~550~~

~~551~~

~~552~~

~~553~~

~~554~~

~~555~~

~~556~~

~~557~~

~~558~~

~~559~~

~~560~~

~~561~~

~~562~~

~~563~~

~~564~~

~~565~~

~~566~~

~~567~~

~~568~~

~~569~~

~~570~~

~~571~~

~~572~~

~~573~~

~~574~~

~~575~~

~~576~~

~~577~~

~~578~~

~~579~~

~~580~~

~~581~~

~~582~~

~~583~~

~~584~~

~~585~~

~~586~~

~~587~~

~~588~~

~~589~~

~~590~~

~~591~~

~~592~~

~~593~~

~~594~~

~~595~~

~~596~~

~~597~~

~~598~~

~~599~~

~~600~~

~~601~~

~~602~~

~~603~~

~~604~~

~~605~~

~~606~~

~~607~~

~~608~~

~~609~~

~~610~~

~~611~~

~~612~~

~~613~~

~~614~~

~~615~~

~~616~~

~~617~~

~~618~~

~~619~~

~~620~~

~~621~~

~~622~~

~~623~~

~~624~~

~~625~~

~~626~~

~~627~~

~~628~~

~~629~~

~~630~~

~~631~~

~~632~~

~~633~~

~~634~~

~~635~~

~~636~~

~~637~~

~~638~~

~~639~~

~~640~~

~~641~~

~~642~~

~~643~~

~~644~~

~~645~~

~~646~~

~~647~~

~~648~~

~~649~~

~~650~~

~~651~~

~~652~~

~~653~~

~~654~~

~~655~~

~~656~~

~~657~~

~~658~~

~~659~~

~~660~~

~~661~~

~~662~~

~~663~~

~~664~~

~~665~~

~~666~~

~~667~~

~~668~~

~~669~~

~~670~~

~~671~~

~~672~~

~~673~~

~~674~~

~~675~~

~~676~~

~~677~~

~~678~~

~~679~~

~~680~~

~~681~~

~~682~~

~~683~~

~~684~~

~~685~~

~~686~~

~~687~~

~~688~~

~~689~~

~~690~~

~~691~~

~~692~~

~~693~~

~~694~~

~~695~~

~~696~~

~~697~~

~~698~~

~~699~~

~~700~~

~~701~~

~~702~~

~~703~~

~~704~~

~~705~~

~~706~~

~~707~~

~~708~~

~~709~~

~~710~~

~~711~~

~~712~~

~~713~~

~~714~~

~~715~~

~~716~~

~~717~~

~~718~~

~~719~~

~~720~~

~~721~~

~~722~~

~~723~~

~~724~~

~~725~~

~~726~~

~~727~~

~~728~~

~~729~~

~~730~~

~~731~~

~~732~~

~~733~~

~~734~~

~~735~~

~~736~~

~~737~~

~~738~~

~~739~~

~~740~~

~~741~~

~~742~~

~~743~~

~~744~~

~~745~~

~~746~~

~~747~~

~~748~~

~~749~~

~~750~~

~~751~~

~~752~~

~~753~~

~~754~~

~~755~~

~~756~~

~~757~~

~~758~~

~~759~~

~~760~~

~~761~~

~~762~~

~~763~~

~~764~~

~~765~~

~~766~~

~~767~~

~~768~~

~~769~~

~~770~~

~~771~~

~~772~~

~~773~~

~~774~~

~~775~~

~~776~~

~~777~~

~~778~~

~~779~~

~~780~~

~~781~~

~~782~~

~~783~~

~~784~~

~~785~~

~~786~~

~~787~~

~~788~~

~~789~~

~~790~~

~~791~~

~~792~~

~~793~~

~~794~~

~~795~~

~~796~~

~~797~~

~~798~~

~~799~~

~~800~~

~~801~~

~~802~~

~~803~~

~~804~~

~~805~~

~~806~~

~~807~~

~~808~~

~~809~~

~~810~~

~~811~~

~~812~~

~~813~~

~~814~~

~~815~~

~~816~~

~~817~~

~~818~~

~~819~~

~~820~~

~~821~~

~~822~~

~~823~~

~~824~~

~~825~~

~~826~~

~~827~~

~~828~~

~~829~~

~~830~~

~~831~~

~~832~~

~~833~~

~~834~~

~~835~~

~~836~~

~~837~~

~~838~~

~~839~~

~~840~~

~~841~~

~~842~~

~~843~~

~~844~~

~~845~~

~~846~~

~~847~~

~~848~~

~~849~~

~~850~~

~~851~~

~~852~~

~~853~~

~~854~~

~~855~~

~~856~~

~~857~~

~~858~~

~~859~~

~~860~~

~~861~~

~~862~~

~~863~~

~~864~~

~~865~~

~~866~~

~~867~~

~~868~~

~~869~~

~~870~~

~~871~~

~~872~~

~~873~~

~~874~~

~~875~~

~~876~~

~~877~~

~~878~~

~~879~~

~~880~~

~~881~~

~~882~~

~~883~~

~~884~~

~~885~~

~~886~~

~~887~~

~~888~~

~~889~~

~~890~~

~~891~~

~~892~~

~~893~~

~~894~~

~~895~~

~~896~~

~~897~~

~~898~~

~~899~~

~~900~~

~~901~~

~~902~~

~~903~~

~~904~~

~~905~~

~~906~~

~~907~~

~~908~~

~~909~~

~~910~~

~~911~~

~~912~~

~~913~~

~~914~~

~~915~~

~~916~~

~~917~~

~~918~~

~~919~~

~~920~~

~~921~~

~~922~~

~~923~~

~~924~~

~~925~~

~~926~~

~~927~~

~~928~~

~~929~~

~~930~~

~~931~~

~~932~~

~~933~~

~~934~~

~~935~~

~~936~~

~~937~~

~~938~~

~~939~~

~~940~~

~~941~~

~~942~~

~~943~~

~~944~~

~~945~~

~~946~~

~~947~~

~~948~~

~~949~~

~~950~~

~~951~~

~~952~~

~~953~~

~~954~~

~~955~~

~~956~~

~~957~~

~~958~~

~~959~~

~~960~~

~~961~~

~~962~~

~~963~~

~~964~~

~~965~~

~~966~~

~~967~~

~~968~~

~~969~~

~~970~~

~~971~~

~~972~~

~~973~~

~~974~~

~~975~~

~~976~~

~~977~~

~~978~~

~~979~~

~~980~~

~~981~~

~~982~~

~~983~~

~~984~~

~~985~~

~~986~~

~~987~~

~~988~~

~~989~~

~~990~~

~~991~~

~~992~~

~~993~~

~~994~~

~~995~~

~~996~~

~~997~~

~~998~~

~~999~~

~~1000~~

VIII. 47.
47

Varnička.

18

Radmerčani rano stanjujejo,
konjice po brezji naganjajo:
Om biti ne vadi dobiti,
kaj bikk vrakom gnojek vozili.

Z brezovimi lanci zavirajo
z jščovimi plugi in ojijo:
Zlodi ga je dela, hujdič ga je da,
Fendrhov sin pa bo z njim ora.

3

4
32.

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Mi Žamensčanci
samij pijanci
penz več nemamo,
hodmo domo.

Mamo je mamo,
žabo na lanu;
žabo odamo,
penze mamo.

Mamo je mamo
alato gorò;
Luknjar so prišli
pot — so njo.

Petra je tam leži,
vino je notli:
Vina ga notri ne,
kaj mo začli?

Mamo velke nosi,
no prazne mošnje;
Mamo velke oči,
no prazne klidi.

Mi Žamensčanci
samij pijanci
penz več nemamo
hodmo domo.

282.

Minka Lackova.

7

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Nega lepičega kraja
kak Pavlovka ves,
ki si jo ji zvolila
sam Jezus z nebes.

Nega lepičih prijbarov
kak Pavloski hoc,
nosi kukmasto lepo
no bregurje brez buč.

Nega lepičega moža
kak Pavloski Kral,
ma kratki pravilček
no žepet elo pet.

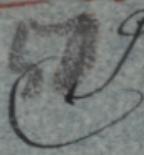
Nega lepičih deklic
kak Pavloske tri,
majc janjklice kratke
no gnorec na njih.

Ms. 481

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

3

108.

Le mi vereli hodiimo,
ki širje k enoj hodiimo....
Lepih dikklin ga nigi ne
kak so dikkline Brackaske.

Raj-kol s pajbov sciganijo
to vse na vrste zdavljò:
kde kol je kamen malam,
tam je dikkina okanjena.

Lepih pajbov le nigi nez,
nak so pajbovi Braclaski:
Poglejmo je skoz lemezi,
tatinske majso penze;

Poglejmo je skoz latice,
tatinske majso kapice;
poglejmo je skoz luknje,
~~tatinske~~ majso snknje;

Poglejmo skoz h —
tatinske majso lajbole.

id.

Ms. 481.

—

166.

(Belankin)

Dobro večer knjarsanci!
Če ū ste ne spominoli ...

Verjanci ži zgodaj stajajo,
krave pa dobravi nagajajo,
ki bi nje rabi vlovili,
pa njih dobili nemorejo.

Nedeljko za rogle,
Teklar pa za rep,
Trčko pa že nema
zakaj pterjet.

Kurciov mlini že vinkraj vori,
segjem že dongo grom preči.
Tudi u mi grom, en čas moj mlini
kaj ū kri babi ženje pogubim.

Kurecov mlinar gre prek povratka
na ramu u nere debeli peh.

Kaj ne zamelem pa opšem.
dali babam najsteno dam --

Ostaní dekle li doma!

Ti pa boš baba z nami šla,
ki boš nam jatke koracila.

211

VIII. 52.

S

Vesnicka

60

Viga lepoše gospodiske
kak Leselov grof,
v žepi má zlato vno.
na hlačah pa knof.

Te uvi ma mórké
zaroblen klobuk
peremani praslik
no zlatov žep poun.

Crovske díklici
je vkupe ~~zvra~~ gezva,
nibona je spaleša
kak za žouti zlat alidva

Crovske prajbice
je vkupe zebra,
po devet po deset
za gruškin rep da.

Ovako pěvaju oou pěsan děvojce,
a kad se pěva od momakah, meij
se se zadnjě varstev ^{na} ovatska,
žin:

Crovske prajbice
je vkupe zegva,
nibeni ne falen
kak za žouti zlat alidva

Crovske díklici
je vkupe zebra,
po devet po deset
za gruškin rep da.

Ms. 481.

3. iug.

Romance
 (Krajnitska)

Roji stoji Lavogle -
 Lavogle douga vas ;
 Na vred vasi lirkha -
 O lirkha zelena .

Pod lirkom se zberaju
 Vi žanti voglaški ;
 Napred je prisou Ivan -
 Ivan Kovacev Živ .

Že on je tako rekao -
 rekao je in dejao :
 Jas mam jedno ljubco
 Lbožnega stani .

Je nioj jo pojdem klicat
 Taklam grem vandrati ..
 Ljubca na zanku stala ,
 vse dobro slišala . —

Persōn je tam pod okno -
 pod okno malano ,
 Potiskno je na vrata -
 na vrata boltane .

Odperej, Žubca, kamro-
oj kamro velbano! —

Odpera Žubca kamro-
oj kamro velbano.

Pa veli tej fantiem-
fantiem hudemu:
Pod lipcon u postelju
Z ton drobnou deklicou!

Ces s' lepič bouš posteljo,
pa vožes (ležet) ležao bouš;
Bouš ležao si pod lipcon,
Jaz v kamro malam.

Teb neba treba zibati,
Menj pakoj zibal ^{vandral} nē.
Sem hriona i emu srolna,
Sem božnega stani,
Pa brumnost in počajje
To je moje blagou,
V stanju se negnajete
V kramah na prodaj ne-
^{fiscenij}
~~Lukljeti~~ žudi tafoni,
Ki ty vre povedajo! —
Men niron povedali;
Sem sama slisala.

Jv. Lukuljewišakun

Romance

 83

Prvi del

Lepa Vida plela proso
rano rano ~~z~~^{na} zorjami.

Proso utro plela proso,
stopeno je najila rosa.

Da bi krog daj mojo bilo,
kaj todik je nicoj hodilo.

Druge utro plela proso,
stopeno je najila rosa:

Sa ti krog daj mojo bilo
kaj todik je nicoj hodilo.

Da tretji utro proso pleje
v podnu najde velko karo.

Kaca ma li devet repov,
na orakinem repu devet kluicos.

Nestrani se lepa Vida:
kaj si prouila si dobila.

Saj sem ja ne kvara kaca,
ali ja sem Ti mladi kraljev,
jer sem Ti en mladi kraljev,
ki kraljuje v Belem gradu.

Ti boš ita po glaukoj itej,
jer jām ita po gostem goni.

Tam bava se milja zitla
na poli per Belem gradu.

Tam vtrga tri drobne iibe,
ki bodo tri leta stare.

Da jo vujdro s provoj iboj,
Ona je od glave clovck.

Da jo vujdro s tretjoj iboj,
grata do pojara clovck.

Da jo vujdro tretjoj iboj
te že grata do pet clovck.

811
Hala hala, lepa Vida,
kaj si škela si dobila:
Vzemim vzemim meni a reprov
a devet reprov devet blučov,
no od kleni bele gradi
no poberi srebro zlato.
Ce um biles dozdaj kača,
pa sem ti zdaj mladi gospod,
ki kraluje v devet građih
i lepoj Vidoj neustrašivoj.

Ms. 481.

3

1/44.

~~55~~ Romanaca
o mladoj Vidi.

81

Mlada Vida počeo plela
rano rano miš zorjam; :
kak od konca je zaplela,
stopeno je najila roso.

Da bi Brog daj mojo bilo,
kaj nicoj je tolik hodilo.
Da do konca je purplela;
ri je najila velko kaco-
velko kaco zaglavac.

Kaca je mela devet repov,
na vrakinem repi devet klucov.

Nino je olegla glavka steza
po stezi jare mlad stadentie.

Hala hala, mlada Vida,
vtrgaj u Ti drobno cibo-
vtrgaj u Ti drobno cibo
ki za leto dni je vraila.

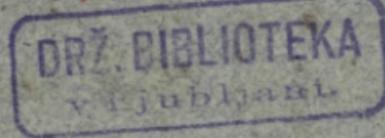
Mlada Vida vtrga cibo,
ki za leto dni je vraila,
s ciboj vujdro velko kaco-
velko kaco zaglavac.

Kac je lekko jo vujdrila,
z repa kluci roj je zbilal,
Kaca pa se je slilila
o mladega tralica spomenila.

Hala hala, mlada Vida,
kaj si želila si dobila:

Vila prosta u ženica,
zdaj pa uelle boi tralica.

Ms. 481.

56

Moralna.

(Legenda:)

114

En īterc po noči hodi -
 po trdoj temnoj noči -
 Po trdoj temnoj noči -
 po velkem možlem deži -
 Po velkem možlem deži,
 po blatnem bliskem podi:

On hodi no sprehaja
 se gor no dol po veri.

Nikder stana ne najde
 saš ide na bitof zegrani:

Dobes večer vam, mrtvi,
 stanujte me pri vas. —

Jaz bi se rad stanuva,
 pa mam prečerno hižo —

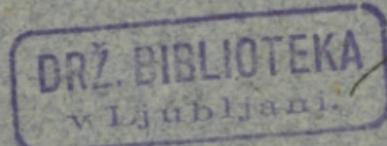
Pa mam prečerno hižo,
 kje nemam sam prostora.

Pošljaj da me, īterc moj,
 kaj bi li rad poveda.

Ki ū na svetih živite
 za zemljo se ne svajuje.

Jaz sem u za njo svajuvā,
 zdaj pa je tu mam pravč:

Na unha mi goč nostri,
 na vrsta pa nazaj un,

Ms. 481.

216.

VIII. 57

~~57~~ Moralne.

Okozarič kože pose
v zelenem travniku.
v logi zelenem.

Mimo je vlegla staza
staza uglajena.

Po stazi pa si pride
malo dečice.

Klobuče je prezdignolo,
u naklonilo:

Takšalen budi Ježos!
kozarič vajec moj! —

Tak bi toj vujec bio,
le eno sestro mam ~~it~~
le eno sestro mam,

~~ki gnes encha je,~~

Pa tista je gnes encha
no zelen venček ma. —

Ci ravno je gnes encha
no zelen venček ma,

Pa dečko je rodila
troje drobne dečke.

To prvo je zaneslo
v mozi globoko;

Z drugo je zaneslo
v hude puščage;

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

Meni je zanesla
naj hude svinji. —

Okozorč domo žene,
detice romage.

Onudva pa ideka
k materi na gostje:

Pahvalen bož Jezus,
moji matice gostje!

Žene so se zlepovale
ker bi mati bla.

Hezglijnječe žene
ker bi mati bla.

Pista je moja mati,
ki zelen venček ma,
či ravno nas je mela
troje drobne deci.

Le dobro vole bote,
pozvani vi gostje.

Jaz pa bom vyo perjilo,
na sončni prah zneslo.

Detice je njo perjilo,
na sončni prah razneslo.

~~Detice nis je nas~~
Tognj bo vsem na peldoo
takšnim kak si ti,

ki si nas posodila
troje drobne deci

Ta vonda si zdaj meha,
no zelen venček mos.

IX.

L

57 listic'
bez naslova.

(13. naslovna)

Ms. 481.

IX. 1. Srđa - nerđa.
I.
(Legenda).

Samrog no sveti Peter,
po sveti ita hodila.
Onodve pa ita prišla
do lepe ostarije -
do lepe ostarije
bele no zidane.

Na pragu pa je itala
ponelepa očaranka,
na pragu si je itala,
i sluček i dingekala.

Dobro utro očaranka,
lepa mlada očaranka.
Rog Ti daj dobro sreća,
ponelepa očaranka.
Rog rama lepo plati,
dva mlava romara.
al' čemu je meni sreća
meni je nje ne potrebno:
Nam ihale ponune živine,
nam parme ponune zonja -
nam parme ponune zonja,
no ikrinje ponule penec.

Eno malo ita odšla
hija u je vizgala;
vrežoj je pogorelo,
da je romaj sama vajila. —

Samrog no sveti Peter
po sveti ita hodila,
ita prišla do ostarije
ene pogoreke ostarije.

Tam sta vidla oštarkinjo-
lepo mlado oštarkinjo:
na pogorišči je bala
namilo u žokala. —

Dobro utro oštarkinja —
prelepa ~~mlađa~~ oštarkinja,
rog ti daj dobro crešo,
prelepa oštarkinja! —

Rog vama lepo plati,
dva mlada romara:

Oh, vem, mi je nje treba,
da bi glich dve pruži:
kajki meni je vse zgorelo,
sem komaj rama vajila.

cf. XVIII. zvezek
pg. 16

178.

3

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

IX.2

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
V Ljubljani.

Gorca zuble sinčka
v vojoj novoj zibelki:

Tuja! haja! malo ein,
da bi skoro velki bia.

Bog daj Da bi ~~skoro~~ velki bia,
v belm gradi herbič bia.

To čuje mlada gospa
noter v voj li beli grad.

Gorca gri plenčič plet,
gospa pa joj sinčka klat.

Gorca pride nazaj domo:
Oje poje na prejov:

Pouma zibelka boci,
moj sinček molco ~~točo~~.

To čuje mladi gospod
noter v voj li beli grad.

Kaj je to mlada gospa,
kaj tak zbrojen fučloč man.

Taa um piščič zaklala
obec nama nepravila.

Gospod vzeme vsetki mev,
joj odjeka glavo proč.

To ti budi moja gospa,
kaj si mi sinčka zaklala,

~~Sloji mi stoji pole -
oji pole ciroko,
na poli stoji lipo -
oji lipia zelena.~~

*Pod lipoj stoji miza -
oji miza ~~katerena~~,
okoli mize stoli
vi lepi oskrbni pisani.*

*Na njih pa mi sedijo
mladi fantici,
ma roboj si goutcijo,
keri lipo lubo ma.*

*Jar pa mam lepo lubo
kaj joj enake nje,
ednak ū bom pri njoj spā,
te pa nikdar vec.*

*Ednak ū bom pri njoj spā,
ty je razmota bom:
velja bom joj zibati
te pa odvandra bom.*

*Luba za lipoj stala,
te reči čušala:
„Tebi ne treba vasilnati
neti meni zibati.“*

*Ona pa je šla domo.
v kamico malano,
močno se zariglala.
a devetimi vigh!.*

*„Oj dobro vec, lubica,
odpri mi kamico -
odpri meni kamico
pak ci navajena.“*

*Krog li plati! lipo n
Ti na tratu zeleno! —*

*„Ec se li jas menilim,
lak moja vukinja vilnata.“*

Če je Tebi žā za vuknjo,
meni za galo postelo:
Ne treba tebi vandrati
nemneni zibali. —

„Oj kaj je tebi lubica,
kaj si tak žalostna?
Kdo kodi je to poveda,
in Tebi slaga je. —

Meni pa se nisče ne slaga,
to vam sama slurala:
pred lipinoj vam stala,
te reči slurala.

3 64

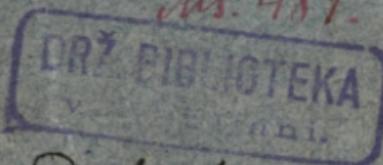
~~DK. 4~~
S
4

Vlčica preleptela

z Grada nemškega
kdo je letela
v beli Vasožlin.

Tam nij je posula
gor na beli hram
s kerom ji prebiva
mladi kapetan:

MS. 481.

~~Haj boj mladi kapetan,~~
~~ki si ga si ja poslala.~~
Jaz pa sem ti poslala
en lep verde glas,
ki si ga je poslala
močnarova kći -

Ki si ga poslala
močnarova kći
ki verdeja močna
na loboj boli.

Ce si jo misli vzebi,
le hikos mi povej.
Da bi jo mila vzebi,
če davno bi jo nena.

K. 5

Krajnka

Ms. 481.

1 Po bregi je zima,
po dolji je mraz,
bi ~~pričo~~ moja lubica
k sebi in čas.

2 Le pridi le poidi
sem sama doma,
moj oča in mati
ne toplici sta šla.

4 Le pridi le pride
včerjo si dam
pecenega porana
prpravljeno mam.

3 Konjica mam lačna,
na vozi teža,
sem lačan um žejen
lubica moja.

5 Le pridi le pridi
še niki si dam,
fisio sladkega vinca
prpravljeno mam,

6 Porana je ~~priča~~ snedo
no vince popio
na konjica u radio
ji figi molio.

7 Si kulava clara,
nemaram za Te,
na nemiko odidem
se vlečjo za me,

XI. 37 } 72.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ls. 481.

~~L~~ Ljubčik se na pot napravlja,
Enlico si skupaj spravljaj:
Ljubica je zgodaj stala,
Ah sveti manj ga ravnala.

Za besede nje ne mava,
Aheti za mavo ne bava:
Uzame pušč in v planine
Divje streljat gre živine.

Sorne gubi strelat grede,
In jelene in medvede.
Ljubica ga je čakala,
Pod planino šrene ptala.

Prvo štrenco guba prala,
Troši nje klobuk poplava.
Ves ~~raztergan~~ ves keravari
Nje je ljubiga ta pravi.

Drugo štrenco guba prala,
Suknja proti nje priplava
Via raztergana keravava
Nje je ljubiga ta prava.

Tretjo štrenco guba prala,
Jeholi nji pro beli išaoi
Ves raztergan ves keravari
Plava gubi nje ta pravi.

Široko z ruky je pustila,
Ji se v Savo zagrozila;
Ja zadela ji na ramo,
Vsetki mu stopala jamo:

Rože bom po njim sejala,
Vulej milo u jokala;
Kadar Bodem rožce plela,
Ljubega več' ne bom mela.

3 Dr. Pr.

the mission of the prophet; but
that when a man is possessed by
such a spirit he becomes a (spiritual) fool
and sins (against God).
The reason of this is that the devil
has a desire to do evil, and
when he sees that a man
is possessed by such a spirit,
he envies him and
desires to do him harm.

~~IX~~ Elegia 2 Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

~~S~~ (Prekmurska)

Parlušajke da vri ljudi!
ki se vam je prizgodilo,
vem tom vogrskom osagi.

Edna je malu vumola
malo je dejke nihala,
eden se bira oženo,
lagojo mačiko prijelo.

Ki dejke bije novči den,
ki njeni kruheka ne da,
ki njeni kruheka ne da,
ki si ne zmisi na bogata.

Vaiha se nazaj obrni,

naloji mi skledo vode,

v skledo mo dene kamnetre:

Ton si je jesti fačuk si!

Dejke namilo zkricalo,

za drago kruhek prosilo:

Dejke je komaj čakalo

ka bi te bili denek bao.

Dejke je šlo k zvonarckim:

Dobro utoro avonarck moj!

Floči kodi dragi zvonar.

Pokazi mi materin grob,

Ki mi je teško rodila,

za mene kro prelijela;

Komu mi je tu nihala?

Lagojo mačiki nihala;

Ki mene bije novči den,

ki mien kruheka ne da —

Ki mien kruheka noda,

ki si ne zmisi na bogata.

Zvonarck zača jousati,

dejke o svet vecelik;

Trijas je dejke sa rokou

pelas ga na materin grob.

Odpri se čone zemljarti!

Idouvoi hrlova mati.

Ki sam tebe je zabilo,

ludike roke spadnolo.

Odpri se žmelen grobče li,
gde moja mila mali zpi.

Naj jo preimem za tokico,
šeeno pustim kar skuzico.

Šterto mila raka lüšne
ču mu povej nejči gume,
če do mene vsehle, verušile
tunro srce verušile.

Rano stani, mila mali,
tuge nemcem premagah.

Če ubi me zagrim mila
či gli ti ko mrela krila,

Če je me težko rodila
za mene kdo prelejala.

Komu si me ti uhalala?

Hudoj mački ostavila, —

Če mine bije novci i den,
ki meni kräheka ne da,

ki meni kräheka ne da,

ki so ne zmislili na Boža.

Milo dejte, jaz nemcem stanoli,
nemcem ti kräheka dava!

Jaz um si že obesjina,

kama sem si prislužila.

Nego id dejte moje!

Jde vse Törnjansko cirkev,

tam si najdeš za manico-

Margo Češtak devico.

One bolje toga mali

(nje se navči poštavati)

Po Jerzai gladne hrapi,

po njemu i jedne napoji.

God je citkiv zaglednolo,

žalostno jesi zakričalo:

Marija stoupi a tronoura

dejte k sobi prigrenoša.

Djeteta ji dūšou - telou

vzela i nesla v velo nebou.

Dejte se v nebi veseli,

mačka na one v pekli gori.

Srečno dejte pošcenčno je,

Šterto mekuja mačke.

Bole meki mater pravo

bak tak velko srebro-zlato.

~~Fiktorick.~~

~~X~~ Tureki ji báša v Limbuši
vojiko si abira od vseh krajov.

Sam u nevi kam se poda:
On se obane v raveno pole -

On se obane v raveno pole -
v raveno pole pod beli grad. —

Po ravenem poli vojika gre,
čudo da je zemla drži.

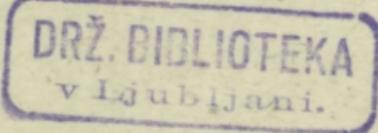
Nem pa se trdno zdi
ka je moj lubi naj napre.

Tak črni črni klobucem mä,
ravno kak ga moj lubi mä.

Za klobukom zelen pusti mä
ravno kak ga moj lubi mä.

~~DRŽ.~~

Ms. 481.

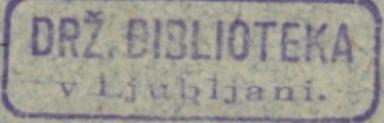
S Pesam, koja se ko igre
Kola na uškarst zave,
Dene pjeva.

Uše kovini i Nikolini
 Žgraj Kolce, ne postavaj.
 Nišim dosăl kolca igral,
 Neg sim dosăl dićik zbirat.
 Ni divotka nakinčena,
 Ned veselce pozlačeno.
 Dosăl Petar na vintaro
 Gubi hale kupovati.
 Zdrava guba hajlo derla.
 U nji Kolce izvodila
 Jno cinka žanoila.

V gradu eo viroke vrata,
 na njih Naj nek sedi lipoj kate-
 Lipoj kate devojčica-
 I ve z poličkem pred sodickam,
 Na vrata je troje zelje-
 Troje zelje i korenje.
 Klinarica žleb odperje
 Naj odperje i zapreje
 Kuba zleta i dva drata,

P

Ms. 481.

S

Stoji mi stoji polec -
prelepo pole široko :

Na poli je zrasla lipica -
prelepa zelena lipica :

Pod lipojo stoji mizica -
prelepsa kamena mizica :

Okoli stojijo stolčki -
prelepi svilnati stolčki :

Na njih pa sedijo jonaki -
jonaki - mladi fantici :

Nad njimi pa sedi lubica -
prelepa mlada lubica .

Debele je souse takala -
po svojem rómenem licéci -

Po svojem rómenem licéci ,
po svojih prevelikih rizekikh :

Oj kaj je Tebi išicika
kaj ti t. tak močno žalostna ?

Oj kaj nebi bila žalostna
od fantov sem zapelana .

Oh ja z sem vam tak zméana
Kak je na stesi vobica ,

Po kerj gregor borari
z ramimi terkinji voze :

Zakaj jaz necum več micika,
nisi 'cam žena zakonska.

153.

IX. II

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

S

Okna poijo
zorjo zorejo;
venda de beli den.

Si am da trnjčka,
zbudi si Vanek,
venda de mogam ik.

Konji hrošijo
klapca in zorejo,
kaj bi njim jesti da -

Zelene detelce,
rjane graholke;
venda se bi pili -

Mrzle vodice
zakovane vetrice;
Hajdi Vanek domo!

}

igri

IX. 12

Začelo u ji že goriti:

velki čas bo domo ili:

*Pij ū pij mi, lubica,
te na bova ^{kamro} ~~osna~~ īla.*

Pri ^{njaka} namicke sem u nojela

vinca sem u napila:

*Zdaj pa bi rada īla domo
hodi-ola lubi li z meno.*

Začelo se ji zoriti

jar zdaj nešmem i tobog iti:

Zorja, zorja, beli den,

i tobog, luba, zdaj nešmem.

3

134.

IX. 13

Kaj va si dončala,
Gubitok moj? —
Taj od Tebe,
Ti od menet:
Ostan da, hicila,
pri meni nicoj! —
i. d.

X.

Sante, stante, dekla,
K nam so prišli, najbraci;
Stane, dekla, narge luč,
Kaj mo peli učo noč.
Ljubas na gantki tala,
Na zvezdice gledala:
Lvezde grejo na redko,
Idi, ljubi, zdaj domo.
Vijstro do te vrčali,
Močno ti spitavali:
Kam si hoda? ka si bia?
Kaj mai nosne čiamece.
J' nikaj, nikaj, ljubica,
Če do meni spitavali,
Jaz bom spim odgovaja,
Kaj bo dobro za dela.
Jaz sum vam ljubja vtican,
ki maju ~~bela~~ lice
no krolice čobice,
Kaj so za zlate kopica.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 484.

X.

16.

XI. 30

IX. 14

Ljubomir Zaglavčića.

Floči da, Minka, zdat domo¹ / 2 /
Nijdem nejdem, neli nemem. —

Što pa te, Minka, ne piši¹ / 2 /
Ljubi, ljubi, Gabiček moj:

Kaj pa li, Minka, Gabi da¹ / 2 /
Tolar, tolar, tolara dva. —

Kaj pa bo², Minka, s tolarma¹ / 2 /
Ljubko, ljubko, kupila bom:

Kaj pa bo² Minka, z zibelkoj¹ / 2 /
Sinka iinka zibala bom. —

Kaj pa mi, Minka, popevala¹ / 2 /
Tuja haja! Rog daj drugega. —

Mr. 481.

3

225,

7

~~LX~~ 15

~~S~~

Poletaj je pisani vtip,
pernesa žalosten glas —
pernesa žalosten glas,
kaj Mička neboj več delhi.

Jaz pa tebe čum dobit
perjiče si spipati —
perjiče si spipati;
kaj neš si več pisani vtip.

Spipli mi, spipli, Mička,
le malo me pusti živega!
meni de srastlo perjiče,
nôm odlatâ v zelen gaj.

Jaz jâm slita v zelen gaj,
jâm si verelo zapela —
jaz jâm nabi pisani vtip,
al si nikdar več delhi.

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

IX 16

XVII.

66

S Vnöice pojejo - gorlice ziblijo
lypa je vñica - Jurjovska,

Vunci mi stoji - pisani stampet,
pisani stampet - belo postyan.

Vnem fra mi leži - deklica žabka -
deklina žubač - tanjirka mlava.

Nimo se řeči - pajbück gubi -
pajbück gubi - Šidek premlave.

On si jo pita: Et bob kaj jela?
elkoj kaj jela, ali pila?

Jaz nebom jela - jaz nebom pila,
zamo te gubi mo - Šidek moj deoz.

VIII

184.

Ms. 481.

1911
Cecília

grčv p-1
boš redela.
da p-1
mm pila.

 Ljepa je lepa brezina
bela no zelena,
je lepšini je kralj levič-čan
vadosten veseli.

Ljuba ecglie pišč,
za menoj ga počila;
Dlaj, gubi, ribulito,
treba mi je bode.

Zibka je narejina
za lipovega dreva;
pridi da si Ti po njo,
a Ti je treba bo.

Sinekla bož zibada,
nasmice mu pula;
celo dogo šilo dni
v unki bož se dela.

IX.18

Ljuna odhaja, luta porhaja
vsi je verlo, ker rožča včka.
Ptiček poja po gozdu zelenem,
in se veselje ker rožča volo!

Zajec pa jaga ptica bisarello,
ptica zletela na vetrolo je ne.

Ptica zletela, glasno zapela:
Lepa je senčica javorova.

Veter je postjal s belim prestljivom,
na nji pa leži mlado dekle.

Zajec k nji pride, lepo vje vpraša:
Kaj boš skrivila; Ti kipom nevor.

Jaz nebom jela, jaz nebom jila,
da od guberni boli me urodi.

Ljuboren je bila, ljuboren je boda
ko mine in tibe na sveta na bo.

25

Ms. 481.

K 19

III.
Zota voga lepo poje
na vred loga zelenoga - hoj, hoj!
hoj, hoj!

Za njoj hodil jager mlad,
kaj bi jo v moria rad-
hoj, hoj!

Ne smelaj da mene jager
ne strelaj me jager mlad -
hoj, hoj!

Ja se osem podvucili
kak se morem ozenili -
hoj, hoj.

Ne jemlji u stare baba;
stara baba velika jalost -
hoj, hoj!

Ne jemlji u mlade vdoce;
mlada vdoce jaka huda -
hoj, hoj!

Vsem si li lepo devojko
me do luba lepa devojka urodila radoz -
hoj, hoj!

IX.20

X

VI.
Poji poji černi koš
po zelenem bukooji;
za njim špega jager mlad,
ki bi ga skocil v rado.

Ne strelaj, ne strelaj mi jager mlad,
čas pa si mam dželi tri;
na v dželah gradi tri;
v belipo gradič gube tri.

Pervi mi je Šribarca,
druga pa Šerboljarsca,
ino tretaja Minkica
ki je moja ljubica.

Per prvoj sem jas ~~zaljubljen~~ pralo jea
per drugoj ~~sem~~ vince pta,
per tretoj ~~je~~ sem kruhce jea
no mreže vode napravil.

I prvoj sem spā ~~zam~~ vanjkoju,
s drugoj v mehkoj poslednici;
s Minkicjo na praprosto
v praprosto ~~sem~~ naj lež spā

DRŽ. BIBLIOTEKA
V Ljubljani.

Ms. 481.

~~IX. 21.~~

IV.
Ljubo poje črni kos
no trapez z nogoj skoz;
Za njim gresta lantka dva,
rava bi' mu možgane spila.

Kudor poveda blize k njim,
eden veli: Tega želim!

Tič ljubo zapije
no u njim nasmije.

Očita će mene lovit,
mordla bolj hitra bit,
Vidita da perje imam
ležko jaž vjetrem vam.

Ko nista ga dobila
pa sta kam drugam 'la —
Nicker 'la vlovila,
v njedvi u zatjubila.

3 248.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

IK22

56

Kaj' pa li ji' Nicika
kaj' si mi tak žalostna,
kaj' si mi ti porlala
moj' prostan nasaj? //

Prostan je lep no zlat
jaz' pa mam Tebe nad;
Nicika Nicika
Kam pa va k meni ūla? //

U Marprog va k meni ūla,
jām k ragamentu ūja,
nas' ragament nam ūž
proške Lublanci gre. //

Kaj' li ji' Niciku,
kaj' si tak žalostna?
Sinekāc zibala
Sanekova je. //

Vuk hitro ja' pridom gor,
pisā li bom domo'
svojo žalostno
no vlabo wec. //

Ms. 481.

}

120.

X. 23

Kaludjirka

S

Jel te, Nicika, kaj griva,
kaj si tri leta moja bila? —
Mine celo mi ne griva,
kaj um tri leta toga bila.
Če sem tri leta toga bila,
sva si lepe labezni vžila.
Zdaj pač vzele patenoster,
pač odšla v nunske klošter.
Tam med nune bom stopila
pažbiče z misti pushila. —
Jaz pač řá na lepi unjen,
pač si kupu žoutko zvezlo.
Pred kloštem bom tak dolugo igra,
dokič le, Nicika, nem preigra.
Dzdaj si bila luba moja,
ndaj psa bor meni žonka draga.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani

55.

ols. 481.

IX 91

Da bo mi Božij te milost da,
kaj bi bila goričica,
ki ū Božji protogjila
kaj nih mati ne daje moža.

Vem toomo li ga že dali

starega ino turega,

Kerim na tri bele gradi-

bele gradi no žolte zlati.

Naj zlodi vzeme vse gradi-

bele gradi no žonke zlati.

Jaz pam u vela takinega,

ki nad mea neli klobučca.

Klobučcu bom mn kupila,

da va se s vedca ljubila.

30

XI. 10

445. 481.

K.25

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

XI. 47

VII. Ms. H81.

Kaj je Ti mlada Nicika,
kaj si tak žalostna?

Saj si Ti mlada, lepa,
če glich razpuščena. —

Če se dva rada mota,
no z srdeca gubitka,

Je žmretna razumliti
gubi gubega.

Pa Šmenčana gubesem!

Kaj mat Ti takšno moč,

Jaz z glave Že se spravim,
ale z srdeca ne mogoc.

IX. 26

III.

Kaj je tebi, otča
ava golobica,
kaj si prebledujjo
tak romene lica? —

Kaj prebledovalo.
meni nebi lica,
da me ludje cijo
z gubim rasločili.

Če do mene ludje
z gubim rasločili,
zalostna de mojo
na svetih žoljnjci?

Če de moja sasa
na kamen opala,
kamen de se kala
na avu drobna tala.

Pelin pelinkovce,
ot ti zarko svetje!
Tebe bom tergala
okol srcaš dyala.

Gde moj gubi hodi,
tam rožmarin rodi;
kožmarin zeleni,
svetek je gubljini.

Gde moj gubi služi,
za njim srdeč toži —
v Čakovskem gradi
z perenem mladom kralji.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

III. 481.

Čakovci, Čakovci

o si drago mesto,
v Tibi mi prebiva
avo mojo varlji).

XI. 46.

61

IX. 27 Mine pa mojo srdeč bol -
bol, bol, bolelo bo'. 19
Prenešemšana guberčen!
na kaj ni me spravila?
Od poštenja, od verčja,
na žalost me spravila. —
Povij da meni, ljuba moja,
zakaj ne marči več za mne? —
Hodi proč, ne gonči ~~men~~ z menoj,
ti si meni voden ne. —
To te pravim, ljuba moja.
ljubi si me leto dan. —
Tj. hodi proč, ne hodi k meni,
idi k ljubi ki te gre. —
Če jas idem na veliko urko,
malo bom pročekala.
Prde pro dveč jonakov
ki po svetu vandrojo.
Če jas n kapim dva ali tri
pa viškini de bojiš kakši?

56.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

IX. 28

(S)
 Odpre' da mi luba kamro,
 naj poi Febi počinem,-
 „Jan si kamrici ne odprem,
 no te noter ne pustim.“

Jasa marn lubega jakščega,
 jakščega no dragičega -
 jakščega no dragičega
 kak ū lubi si.“

Konjice je ona dala
 robat žonte pčeničke,
 Lubeniu je jesti dala,
~~teži~~ trdi falat kruheca.

Konjici je piti dala
 vinoča z vedre srebane.
 Lubeni je piti dala
 veliki škap nizle vode.

Konjici ſi ji mu postlala
 na blazini pernati,
 Lubeniu pa je postlala
 malo suhe prapradi.

Cakaj, cakaj, luba moja,
 boš zalovala za to,
 jan pa bom ti zdaj odvando
 proč v deželo deveto.

Tam pa bom u najja lubo
 jakščo ino ū dragičo
 jakščo ino ū dragičo,
 kak pa u gizdaokati.

cf XI. 54.

K. 29

Zalostnica.

1 Jar sem čna všičke pleši
no prajbiči igrati,
jar bi ludi tak narodila
vi > 2 pa nemrom od žalosti.

3 Da bi luba moja bila,
adaj bi z menoj v krčmo ſla
ola pa ti ne luba moja
naj bo dobra vodica.

4 Jar pa necem vode pili
niki vinca slavkega
jar pa tam pila tam rožoli
da ji lubi moj kazrol.

5 Gjenerčani oča malci,
ki takino črko si jradi,
ki takšno črko si zreditata,
kaj nemreje pozabiti,

di > 2. Eno micko um si rebrā
za svojo lubo carlano
pa um jo mogu zapustiti
za tam vojo žanjskosti;

XI. 54

119.

DRŽ. BIBLIOTEKA
▼ Ljubljani.

Ms. 481.

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA

▼ Ljubljani.

22

✓
Oj nica ka žalostna hodi
od zorje do belega dne,
skozi pravi nemilo zdihava:
"Po mè ga le nikoga ni".

Sem zrastla že kakhi sonopla,
memi že mič več ne falí,
oleno cum nikdar ne vesela,
pred vrci mi nekaj tičci.

Ali kopam al travo komu si
skože me polevajo skozi,
slavici po hoshi pravijo,
to je ji moja radoš.

Sploh pravijo mi moja mati;
"Da prajbicov nemaj mi več."
Jaž pa le za to mi nemaram,
prajbjic' verulijo vrci.

XI.20

7.3

IX. 31

Zaglješko.

33

P

Nicika moja,
napoju da mi konja! —
Napoju niga sam,
da mene je cram. —

Sumen Tobaja
mi konja napaja
per kistroj vodi
na belem brodi. —

Ljubi moj toduj grë,
nese malo senjme —
za krajcas žimljë
no krožo vode. —

Vecala mi bos'
dejila jo bos',
al žalostna bos'
dere zibala bos'. —

3

203.

Ms. 481.

IX.32

48

L

Za letni pro zemlji
um namentla se ženiti,
pri te letos pro lodi
sama ležim.

Kaj u hasni ženiti
če ljubezni ga ni,
da je tanjek moj lubi
pozabila na me.

Zaigraj, zaigraj
če lubček si moj;
nisi dvana ležati
je žmekno neoj.

DRŽ. BIBLIOTEKA
▼ Ljubljani.

Ms. 481.

XI.38

3

76.

IX. 33

I.

*Kam pa va vandrala,
gubiček moj? —
Proti gradu
k ožarjan: :
Ostan da Nicika!
pri meni necoj. —*

*Kaj pa va jela,
gubiček moj? —
Dobro prato
no žalato: :
Ostan da Nicika,
pri meni necoj. —*

*Kaj pa va pila,
gubiček moj? —
Sladko vince
muškatelo:
Ostan da Nicika,
pri meni necoj. —*

*Kde pa va spala.
gubiček moj? —
Gor na Italici
na osavici:
Ostan da Nicika,
pri meni necoj. —*

*Sâm va u odivala
gubiček moj? —
Ti s knjazcom,
jar pa s knjnjicom
Ostan da Nicika,
pri meni necoj. —*

*Kam va se obornola,
gubiček moj? —
Jar si lob,
ti pa k meni:
Ostan, Nicika,
pri meni necoj. —*

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

Kaj' va si gonçala,
lubicek moj². —
Jaa od sebe,
Ti od mene:
Ostan i de Nicika! /
pri meni necoj.

2 t. d.

4.

}

XI. 31

K.34

47

moj lubi se ji evadia,
na Nemíku mi odíša,
Nemíkino u jí zebra
za lubo svojo.

To ~~mecca~~ dekkle bo moje,
ki ſilpa no poje
no kratke čas dela
po noći po dne.

Adecō ma lice,
no črne oči;
per takšenem dekkeli
so kratke noći.

ite.

Ms. 481.

}

156.

IX.35 Jana ē ūča po trati,
zovijice a išča nabrali;
Vejnic mi bude z nji plela
z šterim božem soa vō selo.
V ednoj zelenoj jablanici
itovo nosadlo sam lam.

Janika pride za menov
zde bom jo čako jà gotov.

Vyska zelena zakrije
najbolj lubzen tak skrije.
Lubzen je bila, všča bo,
daž naj na svjeti že nebo.

DRŽ. BIBLIOTEKA
▼ Ljubljani.

3 cf. XV. 17

Ms. 481.

III.

IX. 36 Ja pa en lep ograd mam
za rožmarin uelen;
Oj rožmarin,oj rožmarin!
Bon u jaz račela? Kaj pa bon ja s tobaj?

Ja pa ga redila bon,
no si ga ūdala; Lepote
ribeljko bon kujnita Drago ūdala.
da to mi je treba.

Smetka bon ūibala
v unčici ūdala
celo dogo leto dni
tukko bon ūivala. Lekko

—
10.

XI. 8

MS. 481.

IX.37 Pismine

58

I.

Jar pa manj flitno dekle
ki ji rebrano se vseh:

Lepo zna pisat no brat,
no vratkemi odgovor daš.

Na sveti jenega srca
sta pisana prukšlaba dva:
Eden je že drugi it:
Nicika rada me ma.

XI.32

77

II.

Nojo dekle je flitno
no živanslik nica,
pri takšnem deklehi
so kratke noči.

Pod koli sem hodil,
kde kodi sem bila,
no njo sem si mirla
jer njoj bi rad bila.

Po stezi sem voza,
sem zorna venkraj;
sem hitro zakrica;
Pomagaj mi zdaj!

Sred njenega srca
je pisano ~~E akcijevkišlaba dva~~:
Pa kaj da a kaj da ~~Eden je že drugi it~~:
Nemara za me ~~Nicika rada me ma~~.

77 78.

XI.33

M. 481.

X. 38

63

I.

Sonne mi dole gré,
meseč na gore,
lubi mi k luboj gré,
lepo u poje.

Kranjec po mosti gré
r - v ~~lose~~ v hlačih,
Miake mulijo
kaj so pogata.

Punkelj pod pozdnihaj
snknjo na ramo:
Le za njim li za njim
v belo Lublano.

En čarek por oknici
en čarek por avencih:
Li odpre mi lubica,
vunij ji zima.

XI. 36

63.

DRŽ. BIBLIOTEKA
▼ Ljubljani.

Ms. 481.

IX. 39 Razujdane.

67

F.
Mam mlini mam žage,
mam gibici tri,
pomelem, požagam,
poljabilim vse tri.

Tule ci me vidla
koz kameni živ,
zbaj pa mlini vidis
koz cantravi plod.

DRŽ. BIBLIOTEKA
▼ Ljubljani.

II.

Ms. 481. Mam sinka na vojko,
mam čonka na stran,
pogledni me, giba,
kak forale znam.

Ostinko Marinka
kovacova ū,
na peči v rečetki
na jajcuh sedi.

Ostinko Marinka
kovacova ū,
ma furloh prekratek,
no janjko več.

Ma furloh prekratek
no janjko do pet,
što drugi je krivec,
kak Marko prezol.

Kaj maram, kaj maram,
ci sincka mam,
ci v zibeljko redem
mne žigali dam.

Okaj maram, kaj maram,
a sínčka mám;
a žemlícce nemam,
pa kráhec hrolyám.

Okaj maram, kaj maram,
ee sínčka mam;
a vinčeca nemam
pa je voda mrzla.

3

196. 197

IX. 40

✓

Kukovica lepo kuka
u zelenim bukovji,
Propelica propeluje
u zelenim travniki.
Ljubček moj kosic brusi
u zelenim travniki.-
Kozja voda. dobra kosev

Ojstra kosa, romana trave rada travico pa loži;
Lehko kosec pređuha sunja, gorko sonce,
Lysa luba, mehka poslja se seno suši;
lehko lubi preži. Lehka poslja, lysa hribica
kratke i per nji noči.

XX. 43, 44, 45

11½

K.41

Y

Oj nijaj, nijaj sôrnce
oj Tolunce znač višne gore,
kaj boj mi srdeči ugrolo
oj srdeči žalostno.

Oj pîri, pîri vîter
oj vîter Žejarski
kaj boj ohladia meni
no žalostno srdeči.

Mojo srdečje je zuhka
kak ju zuhok pelin cvet;
mojo srdečje je zgočo
kak je zgoča kol plamen.

K.45

S pelincov je narajino,
s terrycom je ograjino:
moj gubi ga je naradi
moj gubi ga je ogradi.

V.

136.

X. 42

S

Kukovica kuka je
v bukovji zelenem;
korce koso bruši
v zelenem travniki.

Marinka z cerke ide
kak roža rožmarin;
verbnjak pa za njo;
kak riba za vodo.

VI.

11

~~✓~~ Narodne písně.
(U Bukovini a Salavský Tobíš)

Sijaj m' iijaj sunčecce,
lejro drago sunčecce!

Kak bom li si jalo
da sam li jako žalostno.

Ci idem rano vorn jaz
vse su dikklike jonicijo:
Ci idem kerso dolu
vse su dikklike krogajo.

Kraj li ji pa vnučka
kaj si tak jako žalostna?
Kraj, h' nebla žalostna
oda me je ūbo zapušlo!-

Nej sam dekla lelčina
nej sam žena zakonska.
Nej sam dekla zakonska
nej sam k... raješka

II.

IX.44

Píškot róžmarina man,

píškot na výjolie,

pústliček bi delala,

ab kák bi ga poslala?

✓

Po vodi bi ga poslala.

voda bi ga rasplavala;

po vodi bi ga poslala,

voda bi ga rasplíka.

if XI.6

1½

X.45

O zvezadre
(prlankin')

~~✓~~ Niška proso pleje
pod goroj
tam na dougi njivi
za mejoj.

Prišla je na mačko
z mačkami,
vbita nam je misko
z miskami.

Niška proso pleje
pod goroj
tam na dougi njivi
za mejoj.

Prišla je lisica
z lisičami,
vbita nam je mačko
z mačkami.

Lisica mačko,
mačka misko-

Niška proso pleje
za goroj
tam na dougi njivi
za mejoj.

Prišla je en vonk
z vonkami
vbita nam lisico
z lisičami.

Vonk lisico,
lisica mačko,
mačka misko-

Niška proso pleje
pod goroj
tam na dougi njivi
za mejoj.

Prija ji on medva
a medvedami;
obia nam je vonka
vounkami:

Medva vonka, —
vonk liico, —
liico mačko, —
mačka misko —

Niska priso pleje
za goroj
tam na elongi rijivi
za myoj. itd.

3

246.

masa

IX. 46

Legenda.

28

3

Stoji stoji lypa -
lypa zelena,
pod njoj stoji miza -
miza kamena.

Na mizo je pokrita
bela ružica;

Na ruhi je stoji
lepi zlati kelh;
iz njega pa so zrasle
lepse rože tri.

Prvu mi je roža -
vse želno poteže;
druga mi je roža
vsi vinske gore;

Trečja mi je roža
veto rimo ledo,
ki de nas pelalo
gor v veto nebo.

XVIII. pesz. fig. 16

3

222

Ms. 481.

*S*toreno a roke ji spustila -
Se je vodo zagrozila,
Ga zadela je na ramo,
Na venti mu skopala jamo.

Rožce bom po njeni zjala,
Vslej milo se jokala,
Kadar budem rožce plela,
K gubiga več ne bom imela.

ch.

MS. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

16)

Vasvavec.

(Koritko I. 39, 40)

Deklica jes inam,
Ninam nikdar je sam -
Drugi k nji hodijo,
Meni preč gonijo;
Suknjo mi slečejo,
V mlako me vlečejo,
Klobuk mi jemljejo,
Mlako razjemljejo,
Gornje mi turajo,
V mlako me surajo.

Deklica tam stoji,
In se na smeh denči -
Če bi bla ti zakaj,
Bi me branila zdaj,
Bi mi rešila zdaj.
Iram bom pa jes prestal,
Tebi se bom smejal,
Kadar ječala boš,
Kadar ribala boš.
Pojdem čez tri gore

Nagorne

38

v zgornej jec Štajerje,
Kjer od veselja se
Ioka moje dekle,
(Radar zagleda me).

18)

Stergane klace.

(Koritko I. 42)

„Fantiči dekliči
V tabernico gredó,
Les v bogu sroča
Pa gredem domni!
atk vedit bi ljubi,
De dnance imam,
Bi nejal me plesat,
Plačala bi zanj.”

„De dnance ti imat,
Že davno jec vém;
Imam stergane klace —
Med fante ne smem.”

19)

Zdihleji soldata.

(Koritko I. 53 folg.)

Res pijanost je nemarnost,
Oh, nikoli prav ne stri,
Ta je mene zapeljala,
In še dnuzit vec ljudi.

Bil se sironak upijanil,
Bil napisal sim se v žold
Ljubi to sim v Kljub napravil,
Sabi, de bom tako žalval.

Treba

Treba bi ne bilo žalvati,
Ačk. bi bil na leta dan,
Pa sim dal se zapisati
Večno jes v soldaški stan.

Nisim hotel pobiti bogat
mater, oča svojega;

Zdaj pa moram pobiti bogat
Bobna Kralja španjistiga.

Doma nisim hotel ležati
V svoji beli postelji;
Zdaj na straži moram stati
Na pokrajini ogerski.

Nisim hotel kruha jesti
Iz pšenice rumene;

Zdaj pa moram pobiti, jesti
Ga iz turske sonoice.

Le sim, le sim oča, mati!
De vas bom lepo objel —
K vam ne moram te podati,
De slovo od vas bi vzel.

Glejte tu soldaške ſolne,
K nogam prinesujojo,
In dekliči žalost polne
Me doma zabgrijejo.

Oh, leta opisan bobenj
Bodo meni velki žvon —
Bodo mi žvomili obenj,
Kadar jes umeral bom!

Meni sveče posvetile
Bodo svitle sablice,
Ruše nisane Radile
Bodo me Radilnice.

110

Leti černi pa vravovi
Bodo pogreba moji,
Z mojimi pasli se Karovi
Na pokrajini ozenski!

Vsaj tovaršov Bog se smili,
Varuj vedno jih zvesto!
Bodo za mene prosili,
Ko bom v černo šel zenglo.

20)

Soldaška.

(Horitko I. 50)

Moja svitla sablica
Bo zdaj moja ljubica,
Ki me bo objemala,
De bo Kri se olivala.

Moja svitla puščica,
Bo na moja ženica;
Kogar ona položi,
Ga nobedidek ne zбудi.

Pismo hotel bi pisat,
Ljubici ga dam poslat.
Ta me razabilo je,
Se že omozila je.

Pismo moje brata bo,
Sincika zibala bo.
Mož pri nji bo sladko spal,
Iek pa bom na straži stal.

2)

Soldačko slovó.

(Koritko I. 49)

"Naš cesar, naš kraj
 Je hoče vojskvat,
 Pet regimentov fanticov
 Je ukazal nabrat."

Use gorčí, use mlajší,
 In use nam naš drájší
 Z kněžtranní lašmi,
 Da s svitlimi očmi.

"Če gibáč si moj,
 Naj grem jes ~~a~~ těboj!"

"Če si gibca moja
 Vstaní doma." //

"Pet Kraječíjov imam
 Látko jik vun dam,
 Koj zjutraj en'ga,
 O voldne na tri,
 Če zadniga zmanjka,
 Večerje nič ni!" //

Ms. 481

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Zdravljica.

Pam gori za hramom
 En težek stoji,
 Je z grozjem obložen,
 De komaj derži.

Češčičk sprečeva,
 Ne more več spati,
 Tengati vleča —
 Le pojava spet brat!

Konjici škrabijo,
 Ker vozijo težko,
 Ker vince pelpajo,
 Prav močno sladko.

K' je lepo umeno,
 Tak svitlo, sladko,
 Le rjemo poštens
 To žlahtno blago'.

Hitrice.

Koritsko I, 23-38

En čas sim jo kala,
 En čas na dela -
 (Zdaj se pomislila,
Se bi ga vzela.

Si lepino čeden,
Si viden fantič;
Al nečes prevzeten,
Pogledat me nič.

Bom čakal pod oknam,
 Raj pydem drugam -
 Je gorši dekleta
Od perejosa nam.

Bo noči marvala,
 Ni marvala nič,
 Bo mati lasala,
Le upila ko tic.

Sim gribis ljubil,
 Ìti daje slovo,
 De nisim nič izgubil,
Bo druge za to.

Okoli se vlači
 Vse ljube noči,
 Pri drugih se nači,
Le K meni ga ni.

Ic

Le lepa, je mlada,
 Pa nima moža,
 Le greda, je stara,
 Pa nima po dva!

Ni lepa, ni zala,
 Ni dekla za me:
 Pod noge si gleda,
Pa svedrasto gré.

Ljubljanske dekleta
 Bi v kupej nobal,
 Bi se kamnik jih nejal,
Ta žlindro prodal.

Rober se od mene
 Zpod moje stene,
 Te' m hotla imeti
Znam pisat po te.

AK viši zvonik je,
 Glasnejši zvoni;
 AK lepsi je ljubica,
Te raji glasi.

Eva bolha me piha,
 Eva moavljá me je;
 En ljubčik me ljubi,
K' nobeden ne ve'

Dregubi moj ljubčik
 Kak si pač lep,
 Imaš jekhaste hlač,
 Da slannik prijet.

Ic bela Ko mleko,
 Rudeča Ko kri,
 Zaljubljeno gleda
 Na smeh se derži.

Me šiple, me bode,
 Me glavca boli
 Ic gubi prikaze,
 Bolezen mini.

V Ljubljani pred mostom
 Eno Kočico imam,
 Če ljubco te vzamem
 Te notri nejam

Mati, poglejte
 Ljubiga.

Necem nobenega
 Drugiga.—

Nas pa so mati
 Prasali:

Kje ste to dete
 Najdebi?

Notri v zeleni
 Kravroti.

38

Rada b'ga imela,
Pa ga ni -
'z teste b'ga zvila
Te ne str.

Zidana Rama
Lesen rožanc
Micka goryjanka,
Les sim poljane.

Česno gleda, drobno gleda
To je moje veselje.

Pritekel pod oknice
Utergal tri rožice
Od ljubce moje,
K' ne moram od nje.

Nič ne spim, ne ležim,
Na pragi prestopim.
Poslušam mojga
K' na polji živizglja.

Le godci godite,
Petica dužite
Petica bo vaša -
Alenka pa naša.

Zakaj, zakaj
Pod oknam stojis
Ko včes, ko včes,
De notri ne smes.

Kader

Kader sim hodil,
Z sabo jo vodil.

Do me nopravili,
Do me upijanili,
De sim jo uxel —
Kaj bom začel?

Ne kupim ji vina,
Ne dam ji vode;
Medico ji kupim,
K'ja dekle za mē.

Bod tipos sim estal,
Sim slovo jemal:
Se je dekla jo kala,
Iec' sim se smejal.

Kdon je lep,
Ta je mlad,
Neče jih
Itanik báb.

De b' vetroc potegnil,
Maglica razgnal,
De b' ljubčik se vidil
In puščic njegov.

Na lepi ravniči
Maglica stoji,
Pod njo na otavico
Moj ljubčik koši.

Ljubca je jo kala,
Golce je takala,
Glisala je to,
De vec moja nebo —

Na

22

Na pragu je stala,
Le vila z glavo,
Pa je mužjic vezala
Te zeleno travo.

Pa una pa ta
Za mano cepta,
Pa una pa trista
Za mano pritiska.

Pogajčo bom jedel,
In vince bom nil,
Pa Micks bom gibil,
Dokler b'dem žive.

Brez bel'ga papirja,
Brez tinte černe,
Zapisal bom ljubico
V svoje srce.

Bom sporo si kupil
Za žens svojo,
De golo zavežem,
De klela ne bo.

Imam kratke rokavce,
Imam bele roké,
Imam kodraste lasce,
Se spletat nete.

Kak bom te ljubila,
K' me srce bolí,
Moj ljubičik perni
Bozabljén ſe mi —

Ne

Ne maram za řlaho,
 Za druge ljudi —
 Le tist'ga mi dajte,
K' pri verdoi leži.

Precjubi svet Lenard,
Kako si ti svet:
 Imaš majhino faro,
Ra dosti deklet.

Sim ljubio ljubil,
Ra ljuba nič ní —
 Mu venic je dala,
Ra nič ne diši!

Tri pure, tri race,
 Tri bele gosí
So v Kupej čeblale
 Tri cele noči.

Lep trčik je v gojzdi,
 Ga vabim na dom;
Ce skonej ne pride,
 Mu pélá ne bom.

Ce nisim za té
 Sim sama za sé;
 Le stopi naprej,
Ra druge poglej.

Sim rekel, sim djal,
 De bom te jemal;
 Si rekla: Roj, Roj,
De pridem k pokoj.

26

Mi ljubco dajo,
K' nemaram za njo;
za drugo že ném,
Pa jo ljubit ne smem.

Le prosi Doga,
De b' moja ne bla -
Vse leta bi sama
Ležala doma.

Gredci pod gozó
Sim vidil svojo:
U senči leži -
Se rada hlađi.

Kolk lepik noči
Ne stisnem oči.

Fri leta sim hodil za njo;
Te pravjo, de moja ne bo.

Imela sim ljubčika dva;
Pa miška m' je snedla obá!

Poj, poj, poj, trček moj,
Kak bon pel — sim je vjel.

Moja ljubca je fletna,
In dobrih ljudi;
Ima lica nadeči,
Na smeh se denči.

Vse

Vse rože bom poplila,
 Bom pružilic naredila
Za lepja mojga ljubčika,
Ki ga bom zapustila.

Na gistro nočico,
Pošteno srdece,
 Na bistro glavico
Bom gledal vsele.

Aj' ti senbosita,
Poštudna pošast.
 Že drugih si sita
Čes meni dopast.

Iest nečem bogate,
Des žlahata me sil'-
 De b' štela mi zlate
Ami usakim Rosil.

Bi godca si uxela,
 Boš zmisej vesela:
Ko kruha ne bo,
Zago del ti bo.

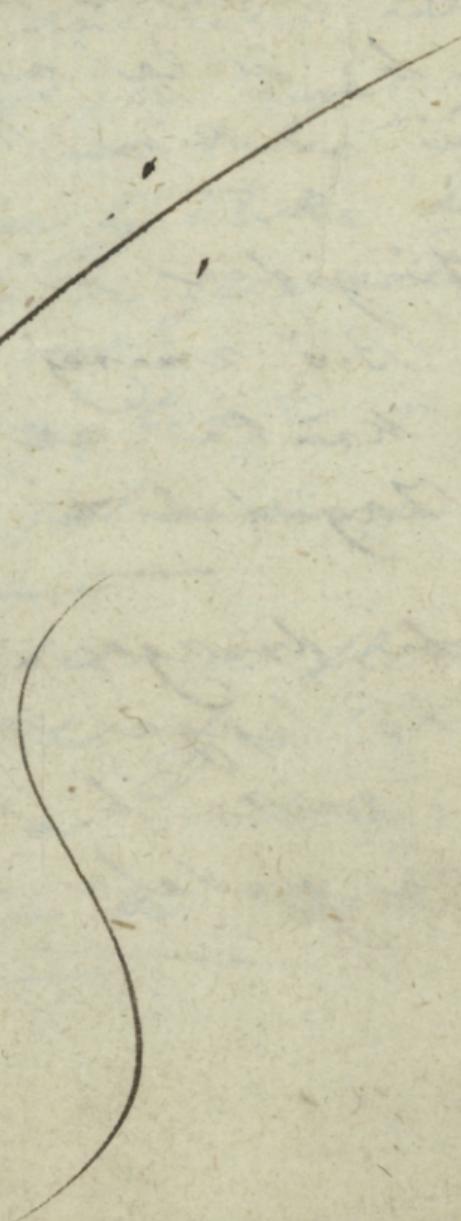
Ko bi druga ne imela,
Ko lepja moža,
Za miko b' sedela,
Ra gledala b'ga.

Le

Je bela ko mleko,
 Rudeča ko kri,
 Zagubljeno gleda,
 Na smeh se derži.

Le majhno sim rekel:
 Čemu mi boš ti?
 Le hitro imela
 Vse solzne oči. —

Le majhno sim rekel:
 Ti s. gibica moja,
 Le hitro postala
 Vesel'ga serdaa.

~~151~~ Lagonetka 4

I.

Sum sumi

gram gram,

bila goepa

zpod gajika glas.

— (Mlin.)

II

Pilo

bodilo,

po gori hodilo,

ne jelo ne pilo,

na venda ji bila.

(Kostanjevi)

Tuz.

Tuz, muz, l., l.

Kaži roge

drugač li hiso podzem.

Zaba

Džotra, botra.

Spaj bomo kuhali?

Frankle, mugle,

Frankle, mugle,

Boab, boab, boab.

3

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Originalni zavitek s počatom „Društvo Matice u
Zagrebu“ raztragan. 5. II. 29. Pg

25 listica
pod naslovom

Ms. 481.

Šaljive.

X.

X.1.

Saliva

Prodaj.

SLK

Zena moža - žena moža

La tikvo prodala -

Hm hm hm,

Ja ja ja -

La tikvo prodala

Pelala ga - pelala ga

Na Petrovki senjem -

Hm hm hm,

Ja ja ja

Na Petrovki senjem.

Kupila mu - kupila mu

Pal palice platna -

Hm hm hm

Ja ja ja

Pal palice platna.

Vrezala mu - vrezala mu

Róbačo do popka -

Hm hm hm,

Ja ja ja

Róbačo do popka.

Vrezala mu - vrezala mu

Rókave do lakká -

Hm hm hm

Ja ja ja

Rókave do lakká.

Joste k tomu - jéšie k tomu

Gáč do kolena -

Hm hm hm

Ja ja ja -

Gáč do kolena.

X.2.

Satjiva

(Prokminška.)

Z 44

Vonča pušenka ji toca:
Naj si pazi na glavou -
Vlaki samec, veselica,
naj ga njima manica.

Kruha, vina radost,
nosc se boji zvaj posta:
Gosti jesu - an an an.
Lejliko pride pozavčin,
Khi pozavo bode nas
naj tudi govor spravi nas.

Vi pa svadba nowrite,
či ga notri pustike,
Mi smo bongac vule zvaj,
Kak da jeli čisti graj:
Nesče dati gospodar -
graher, pokavi da je kovat:
Nebi mogli plesati,
kor dovojk trlesati,
Dinom clanom! kričati
Lejpa dekla skakati,

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani

Ms. 481.

Li se pride za to tak,
urze nijga gor na bak;
Naj odide hrvec sin,
odkoc' ide v kücke mlini,
čto jo prislo po ponki,
čera pela ta k plonki;
Ne pa celou se med nas,
njim nprorsi za krüh koas,
Prnáha njinn tak damo,
kaj nam mra da samo.

Zdaj se dečki zdignike
k divojščam se prignite;
Drugo dijo mi hajmo,
timo se prav zganjimo.
Jedas dobro potegne,
naj se drúna obtegne;
Ton od glave do pete
priče samo ī řeke;
Či ūigeče vas podplat,
te ske ſařenski okrat.

3 Skvo Saldatic'

Salvia Ydff

1. Či je još denem na polico,
se nameri na stemicu:
Oj joj - kam bi z njo?
Crna guca quundam
abikare fratres - jacundum.
2. Či je još denem gos na pieč,
te je nebotom mela veci: id.
3. Či je još denem na omekšče,
tam je najde dekro jutče.
4. Či je još denem gos na tram
tam je najde črni vrav:
5. Či je još denem pod pikkrič
tam je najde tam pugrič:
6. Či je još denem gos za vol,
tam je najde glodi thor:
7. Či je još denem gos za clemen,
tam je najde misijo plume.
8. Či je još denem za otar,
tam je najde črni far,

X. 4.

~~Ballade~~ Salvá
dt Ljubezna

Mihalek ide gor po grabi
vse diktini k ubi vabi:
Oj prelub i Mihalek moj,
to ti nede nič nicoj!

Mihalek ide proti klesti
Prezika nuce mu odpreti:
Oj prelub oblikalek moj,
to ti nede nič nicoj!

Mihalek nazna kaj začeti,
oče dva-tri gice ozeti:
Pa ujoj nest za msto ta:
Mordi kerat moja bo!

Eno najde gor na podi:
tista reče: Hodi k zlodji!
Oj prelub i Mihalek moj,
to ti nede nič nicoj!

Mihalek ide gor na štalo,
tam si najde veliko calo:
Oj prelub i Mihalek moj,
to ti nede nič nicoj!

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

Vek Sparavec

Saljiva. 6 ff
 (Kranjska.)

Sem se revez oženio,
 sem malo pereženio -
 eno mlado ženo,
 ki nemaram za njo.

En punkelc bork kupoč,
 opanklje jo bom,
 jo v Grasec jopečjam
 zastavšao jo bom... .

Poglj u' poglj u'
 na levo roko,
 boš vivo baš vivo,
 kak rajajo žnjo. —

Le enč je le enč je
 na levo roko,
 na desno jo varji,
 da pada nebo. —

Ne enč mi je vec,
 podplatil so poč. —
 Ta bo žostar perto,
 pa bo druge perto?

Trachelij

6 Žaliva

/ Príkmarska:/

+ Ferencz Novak.

7 df

Vaša majka tam doma,
 Žganku kuhu, nam ne da;
 Mak si seha; rit emodi;
 Gde ga nejja, tam fali;
 V močnik ročnik namače;
 Govrto župu pretače.

X
 Kalamajka skoči zdaj.
 goslarji pa libro daj;
 kar to vrejme že mine,
 Šteru noure previne'
 Nouri - vroui! habaj se
 V gubavi ne koari se

 Skivo Soldatic'.

Draga moja lysa fláša,
Sverek u teb ma dica,
rad cam li z aloga erca,
za eton divok te radam ta.

Ljubo je toje kluckanje
kakki jare krakvanje,
klucka klu rana popijoka,
mojini erci radost velka.

Zar da bi le podminko
mojov ženov mogon
ka bi mi rodila came
z dobrim vino pune flaje.

Ali je poznavaam dobro
ka bodom mrežti skore:
Tvoja lúba me preziga,
t' h' ostaneš dobita.

Pritek valik, dajte vino,
Na prij chuzimo trobino / krimina
Kralj v kike gute tibko / karmine
bole najdet v naiv gólo.

Najson tam esiu jidno banko,
starott hudo alk capo;
Z tonu ře tak ne pridem naprij
tak esce mi tij ny libej.

Za to, draga moja Rouza,
Eto je ta sljednja banka
Eci : ton zate ta dam,
naj te samo edrouk kostam

Grobni naprek.

Pontnik, nejdj ovak mimo,
nego mi naplomi vino.
Vidis, ka lejim nevolen
z praznoca flajsova jaka zver.

3 Novo Lorkout

Salgiva 9df

Povraj sam se oženo
za dobitek svoj,
mlado lubo sam si vzelo,
nima luže svoj.

Ali starja ali mlada
vrakena mi je rada —
hopsara!

Erdo močnjo em dobo,
gde mo jo načeo?
v kremo mojo nesò,
, tam mo jo načeo:
Nije mladi trombileš
tbo to moji fain pajaz
hopsara!

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

3
Jozip Krizek
Ljubljana
3

~~9X~~ Šaliva

Naj kramna guba.

X. 9.

Veri Če ~~moška~~ forman biki;
dobra more znat voziti
čez gore no able
no zeleno inone.

Jaz pa mam tri labe
vse tri so jako grubce:
Prva mi je Kata,
ki mi srce rata.

Druga mi je Nesa
ki mi srce visca;
trečja mi je Orca
ki mi je naj bojica.

Kata je na pragi stala
in kluciki vingatala —
in kluciki vingatala,
sladka vinca davala.

Prvo je po grobi
pili do ga inklobi;
drugo po řekici
pili do ga dikkici;

Trečjo po sedmici
pili do ga pajbici;
štarto po taleri
pili do ga balbici;

Peto je po ulati;
pili do ga fratci —
fratci no barati
ki so naj bolje bogaci.

DRZ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

14

Ms. 481.

3

10

Salviadf Nemojnost

Daj li meni deklica,
pruhliček zeleni. —
Nebi li ga dala,
da bi žurá pred menoj stala. —

Če jaz tebi deklica,
zelen pruhliček dati;
Ti pa meneg hlapiček
pred farmučira pelati. —

Če jaz Tebe hlapiček
pred farmučira pelati;
Ti pa meni deklica
gostovanje služati. —

Če jaz Tebi deklica
gostovanje služati,
Ti pa meni hlapiček
slavko vince dati. —

Če jaz Tebi ~~hlapiček~~ hlapiček
slavko vince dati.
Ti pa meni deklica
z koprive svilo presti. —

Če jaz Tebi deklica
z koprive svilo presti,
Ti pa meni hlapiček
po svili v nebo priti. —

Če jaz Tebi hlapiček
po svili v nebo priti,
Ti pa meni deklica
z morja vodo splati. —

Če jaz Tebi deklica
z morja vodo splati.
Ti pa meni hlapiček,
puzek z morja zbrati
o njem prebrati. —

Če jaz Tebi ~~deklar~~ hlapček
peruk v njem prebrati;
Ti pa meni, deklica,
zvezdice prešteti. —

Če jaz Tebi, deklica
zvezdice prešteti;
Ti pa meni, hlapček,
po konci v ~~spuščam~~.

3

2/3.

3

Ms. 481.

11

X. 11.

af.

SaljivaHudo Baba

B

Baba ide na gosti - hupsa sa!

Deda s roboj ne pišti - trala la!
trala sala trala la
trala sala trala la.

trala sala trala la la.

Praba gre' nazaj domo - hupsa!

deda ^{vij} vajdre edenkrat - trala la!

Ded njo vajdre edenkrat - hupsa!

baba njega devetkrat - tralala!

Opa u je tožil gre - hupsa!

~~ek~~ vojim gospodi rihlar - tralala!

Gospod rihlar pa veli - hupsa!

Usakini mož je žene gospod - tralala.

Ded pa gre' nazaj domo - hupsa!

Baba zgrabi veselco - tralala!

Baba zgrabi veselco - hupsa!

deda ^{je} žene v repenco - tralala!

Tu u budi stari hol - hupsa!

dokic' si ne pride smot - tralala!

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

3

208.

7

12

X. 12.

Salgiva.

14

X.

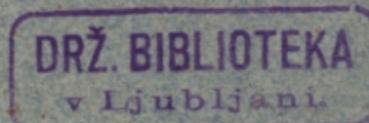
Mlada myronga
stare nprug.

Lenka ide na gosti,
deda ci doma pišti -
Nova lesa stari stožaj;
to bo venda ilo venkraj. *

Lenka pride nazaj domo,
no kiko pograbi vecleco. X.

Histro pograbi vecleco,
deda zezene v repencu. D.

Lenka v kuži vegeta,
deda pa v repenci trepeta.

Ms. 481.

3

209.

13

Taljiva.

15

df.

Smie je bra prepelin - kuka!
staro babo si je vzea - kuka!

Stara Baba Kukovca
si je vzeala strica Puklaca ku kuka kuka

Obera njo je v črni dim - kuka!
gor na ~~mace~~ trdi hrastov blin - kuka!

Na tretji den njo je sklina vzea
zakajeno, oskubeno - ku kuka kuka kuka!

Naloža je njo v velki koš - kuka!
no njo odnesa v varoš - kuka!

Vsekim pita: Raj valja
tota stara žlampirka? ku kuka kuka

Pet grobov je cunjina - kuka! —
treh penčov ne vredna - kuka!
Preži, beži, Gabi stoic,
stara baba je sam hujtic - ku kuka
ku kuka ku!

Ms. 481.

210

14

X. 14.

Salgiva

16 df

Kde pa si ti baba bila,
kaj si se tak zakadila?
po lepem, po malom,
po logi zelenom. —

Jaz gra sum ti v dini; Bila,
kde sum u tak zakadila —
po lepom, po malom,
po logi zelenom. —

Vzem me vzem, mladi jónak.
Da si jako grdel, čindra —
po lepom, po malom,
po logi zelenom. —

Baba u je neno řepla,
ale ū ţe grša je postala —
po lepom, po malom,
po logi zelenom. —

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

220.

Saliva

mojek po prikleti skacu,
no se namilo placu:
Hoj, hoj! mojek moj!

Gospia je klobaso zgreula,
mojcka podonjila:
Hoj, hoj! mojek moj.

Mojcka podonjila,
no z loparom bila:

Hoj, hoj! mojek moj!

Dekla pa je klobaso vkrala,
no njo hlapci dala:

Hoj, hoj! mojek moj.

Hlapce je na senjaku seda,
no klobaso sneda:

Hoj, hoj! mojek moj!

Mojek nemre krivec biti
da nema klobare vr—

Hoj, hoj! mojek moj!

16

X. 16.

Žaljiva

df

19

Po gori ji cvečko,
pod goroj ji moaz:
Čolpri da mi micika,
naj v kamco grem jaz...

Na kraj bi si lega,
me črata tišči;
narred bi si lega
tam sinck leži.

Ms. 481.

280.

X. 17.
17

Saljiva. 20
olj

Nicika, Nicika!

Kaj pa bi rada?

Mladega Šribara
z beliga grada.

Šribar se ūči,
Nicike neče....
O ven te nūčim ne,
profasti ded!

3

275.

Ms. 481.

X. 18.

78

Sahva

34 df

Oj manica thi,
že so vam čori? —

Moji čori so šlo
v Skajarsko dolinu
za kuharice
za belnarice.

Pridijo fantje
pernerecjo dnare —
Pridijujo dnare
al cvajar al dvà....

Ta micka de moja
ki je na travniki gré —
ki je na travniki gré
ma črne šolnje. 3

285.

Borka Lackova.

Ms. 484.

3

X. 19.

df.

19

36

Šalvia.

Pan gor na Koroskem.

črni chor stoji;

na ~~črtem~~ črnom čtori
črna orana cidi.

Če ne je odletela,
če idaj tam cidi;

Preluba moja mati
ge praje vaša či. —

Tam v zapuščki tam v koli;
da čuka se boji ...

Da bi vi mati znali;
Kak velke tem ~~vam~~ ja,
bi kravico odali;
mi kupili moža.

3 Barika Lackova.
273.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

X. 20.

20

df

Caliva . t

37

Ja sem hoda' mocno daleč,
dalek kak do Gradca;
Za menoj pride stara baba
v petami v rit vekava;
Za njoj pa pride stari deč,
v plotovki noge nosi.

3

288

Neža Toljarska.
II.

Ja sem včera tancala
ježireni kalani,
ki so meni igrali
v lehkimi petami.

Mali so mi pravili,
kaj sem kurva itaca;
v spiegel sem pogledala,
pa sem lypa mlada.

3

287.

Marina Ciglaricka

DRŽ. BIBLIOTEKA
▼ Ljubljani.

Ms. 481.

21

Paliva)Niož i žena.

off

Duba žena prišla um domo,
venča skoro ponoči že bo:
Odprei dvere, naj si v hro goem,
kaj si tiromak tu vunl cenu?

Samo gnes mi ne klepici,
no mi mi hudega ni reči
da me glava močno zlo boli
Oh nurečna moja glava Ti!

Dva dni te že k domu ne bilo,
kaj-to to za gospodarstvo bo:
Sam napajaš druge Ti lidi,
no ne zmiki kaj žena troju.

Smili da u Ti črež mene,
nači žima me preuzeme!
Saj ti ja v domu uči v kočmo ſa,
temoc skrbno dela bom doma.

Jaz pa Ti zdaj tam odpreti,
samо moreš načer biti,
Ti ti reko da ji ponoči;
glej na zverde, raj si že deni.

Oj Ti baba, jaz bom načer zdaj,
zdaj sem v kočmi... Tukko jekl daj,
če pa ni, že vidla boš kaj bo,
recen si rasokolim Ti glavo.

Jaz um vist per svojoj kočni
kak po dnevi tak po noči.
zdaj pa sam Ti tu na mrazi ſa,
kaj si bi Ti lehko konca da.

39

O. Ž. prenoscena prava
kak se on pobojaš starci,
zdaj rasklati meni č glavo,
jil je to pobožanje? jst to?

O. pa meni mores vam uplatiti,
kaj jas od Tebe um odiski;
kaj pravvala sem O. ~~do~~ ^{mi} daj ne daj,
tej ti rada jaz odidem v kraj.

Jaz te celo lehko vam uplatim,
kaj bogastva si povlekla cim.
En kolovrat, ki kolce mu fali,
no en parker včista poceni.

Pri tem je ena hoba bila
ki s petimi si jo kupila:
To je bilo vse kaj mela si!
O. Ž. lube premozirje Ti!!

Oh je eno mi po glavi gre,
kaj si purnela si kraj cede,
Nekokrat si zomilum ja na to,
Na se primem za vro glavo.

3

260

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

Muž i žena (Selankin)

Moj na oranje gr̄e,
ženka pa z kame gr̄e.

Moj domo z oranje gr̄e,
ženka pa domo z kame gr̄e.

Moj z odprečuvanja gr̄e,
ženka pa n stampat gr̄e;

Draga ženka, ženkica,
kaj pa tebe boli. —

Dragi mož, moj mož,
ore kaj se me drži. —

Jaz bi ti posla po vse
po vseudo naj bliznjico,

Kaj bi si pogacio
prhko spokla po vsem kopari.

Vaj bi si sklala kokosko
jariko celo donečno.

Jaz pa bi vzea tuto pntro,
ki devet pintov drži. —

~~Pojela je prhko poga~~
do zadnje drobtincice.

~~Pojela kokosko jariko~~
do zadnje končice.

~~Spila je sladko vincece~~
do tluvje no zadnju kaplice.

Draga ženka, ženkica,
at ti zdaj že ¹ kaj valja! ²

Dragi mož moj mož!
Le ne gledaj mene li.

Keri mož u ženo zavrci,
on ženjoj kaj tropi.

3 245.

23

23

23

df

Saljiva

Putnik Gornjopoljski.

Lepo je mesto Ščanjsko.

visoke so hizi Gradičanske.

široka je cesta koz Vildón.

Kukmaste so babe v Marprugi.

Zamazano je mesto Vupljuško.

Cantrave so vrata Ormôzke.

samî so plotovje v Srdisci.

Kuršaste dikelne so v Lohmerti.

Samî so gosaki v Veržej.

Trčassi so turaji v Radgom.

Samî martafaci so v Lendavi.

Samî so čohari v Razkrji.

Samî so eizmati v Krigozi.

Ceckarste so babe v Čakova.

Samî so vkoplena v Toplicah.

Same so mlake v Labjaski.

Borščik so v Karožlju.

Z glatom je taracam Krizoou.

Toplice noijo v Vinici.

Lepi so najbari v Zagrebi.

Lepre so dikelne v Samobori.

Same so ~~kuš~~ k- so v Karožlju.

Samî so hânevohi igri.

X. 24.

24

Caliva.

Tudaja.

Kazancova.

df

Yg

Pieničko sem žela,
sem moža ne ozila.
Kvangel žviangel Barika,
manj liber her divojka. *

Pieničko sem zmlatila,
moža ne obbila.

Pieničko sem mela,
že moža ~~sem~~ mela.

Pogacč sem delala,
~~tebje~~ ^{sem jesi} moža zwala.

Pogacč sem spckla,
odnekod u je povleka.

Pogacč iwa pojela,
no u grdo mela.

3

219.

CRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

X.25.
25

Mojde Saliva

Minka capre vere / 100
Vanek mimo klesti.

Minka capre vere
Vanek mimo tere.

Minka dete zible
Vanek zbradoj zible.
— J. Kurešić

II

Minka Marinka
Povačova či;
drugo ne dala
kak lepe rči.

Sonne perija,
pa v unco býži,
en gročk začluži,
pa v liko legi.

} Tana Maškova

}

ols. 481.

X.